

JULI DANS

3-16 JULY
2024

INTERNATIONAL FESTIVAL FOR
CONTEMPORARY DANCE

© Zystein Haara/ Carte Blanche

Voor Luuk

SOME- THING IS BOILING- ING

We leven, zeker de laatste jaren, in een onzekere, wankel wereld. Meer dan ooit zijn we ons bewust van de kwetsbaarheid van het leven. Onrust, angst, frustratie, conflict en geweld broeien onder de oppervlakte en zijn op verschillende plekken tot uitbarsting gekomen. Het dwingt ons tot reflectie over hoe we met elkaar en onze omgeving willen omgaan. Waar gaan we met zijn allen naartoe? Waar willen we naartoe, hoe zien we de toekomst? Wat is daarvoor nodig, wat moet er anders? Hoe bestrijden we de wanhoop en het onrecht?

Dit jaar zien we in Julidans twee reacties op die vragen. Want ook, of juist, de hedendaagse dans weerspiegelt mondiale ontwikkelingen. De drang om met het lichaam - ons kwetsbare, creatieve en krachtige lichaam, het instrument dat ons allen verbindt, ongeacht kleur, afkomst, gender of seksuele voorkeur - iets te zeggen over de wereld om ons heen is immers zo oud als de mensheid. Sommige makers zoeken antwoorden in bezinning en vertraging als tegengif voor de hectiek en digitale overload die onze tijd kenmerken. En dan bedoelen we daadwerkelijke vertraging, zoals in het bedwelmende stilven in kleur en beweging *Monument 0.10: The Living Monument* van Eszter Salamon of de studie in super slow motion van het menselijk lichaam van Maria Hassabi. De smaakmakende Noor Alan Lucien Øyen bestrijdt met een bezonken duet de teloorgang van onze fysieke ontmoetingen. Daartegenover stellen onder anderen (LA) HORDE, Alice Ripoll en Mette Ingvarsten de dampende dynamiek en codes van nieuwe gemeenschappen waarin jongeren hoop, inclusieve samenlevingsvormen en vrijheden zoeken, los van de oude systemen. Waarbij dans hoop en zicht biedt op nieuwe vormen van verbinding.

Alle makers zoeken hun persoonlijke antwoord op actuele, urgente vraagstukken, reflecterend op heden én verleden, zoekend naar nieuwe methoden en ook, wees gerust, om zich heen schoppend met tegendraadsheid en humor. Dankzij hen is Julidans Julidans geworden. Deze 34e editie dragen we in liefdevolle herinnering op aan Luuk van Eijk (1947-2023), die het festival in 1986 mede oprichtte en er tot 2010 richting en kleur aan gaf. Op die basis bouwen wij verder. Met dans, omdat wij blijven geloven dat de scheppende kracht van de mens het uiteindelijk altijd zal winnen van de destructieve machten. Laten we dus dansen.

Anita van Dolen en het Julidans team

We are living in an uncertain and shaky world certainly in recent years. More than ever, we are aware of the fragility of life. Unrest, fear, frustration, conflict and violence are brewing under the surface and have erupted in several places. It forces us to reflect on how we want to interact with each other and our environment. Where are we all going? Where do we want to go, how do we see the future? What is needed for this, what should be different? How do we fight despair and injustice?

This year at Julidans, we see two responses to those questions. Because contemporary dance also, or especially, reflects global developments. After all, the urge to use the body - our vulnerable, creative and powerful body, the instrument that connects us all, regardless of colour, origin, gender or sexual preference - to say something about the world around us is as old as humanity. Some makers seek answers in reflection and slowing down as an antidote to the frenzy and digital overload that characterise our times. And we mean actual delay, as in the intoxicating still life in colour and movement *Monument 0.10: The Living Monument* by Eszter Salamon or the study in super slow motion of the human body by Maria Hassabi. The trendsetting Norwegian Alan Lucien Øyen fights the demise of our physical encounters with a pensive duet. On the other hand, (LA) HORDE, Alice Ripoll and Mette Ingvarsten, among others, showcase the steaming dynamics and codes of new communities in which young people seek hope, inclusive forms of society and freedoms, detached from the old systems. Where dance offers hope and a vision of new forms of connection.

All makers seek their personal answers to current, urgent issues, reflecting on past and present, looking for new methods and also, rest assured, kicking around with contrariness and humour. Thanks to them, Julidans has become Julidans. In loving memory, we dedicate this 34th edition to Luuk van Eijk (1947-2023), who co-founded the festival in 1986 and gave it direction and colour until 2010. We will continue to build on that basis. With dance, because we remain confident that in the end, man's creative power will always win out over destructive powers. So let's dance.

Anita van Dolen and the Julidans team

How to Julidans

Julidans 2024 presenteert een breed scala aan producties en evenementen, evenals een uitgebreid contextprogramma. Om je te helpen kiezen uit het grote festivalaanbod, zijn de Julidans-events in deze brochure gegroepeerd in aparte delen: ON STAGE, OPEN AIR en CONTEXT. In het ON STAGE-gedeelte vind je bovendien een label bovenaan de pagina van de desbetreffende voorstelling: NEXT en NL. En wel zo handig: de aanvangstijden van de voorstellingen en evenementen zijn zorgvuldig gepland, zodat het mogelijk is om meerdere activiteiten te combineren!

JULIDANS ON STAGE

Elke voorstelling een passend podium

Julidans biedt voorstellingen van verschillende schaal en stijl, gepresenteerd op diverse locaties in de stad. In grote zalen zoals ITA en Meervaart staan bekendere dansmakers met ervaring in grootschalige producties. Middelgrote zalen zoals Bellevue en Frascati 1 zijn gereserveerd voor makers die kleinschaliger werken. De kleinere zalen, waaronder Frascati 2, Meervaart Blauwe Zaal, Podium Mozaïek en Bijlmer Parktheater, bieden ruimte aan opkomend talent en minder bekende makers. Ongeacht de voorstellingslocatie, ben je na afloop van harte welkom in ons festivalcentrum in ITA. Hier kun je de dansers en choreografen ontmoeten en met andere bezoekers napraten over de voorstelling.

LABEL: JULIDANS NEXT

Here we come – de nieuwe generatie

De voorstellingen van de aanstormende generatie, gemarkeerd met het label Julidans NEXT, vinden plaats in de kleine zalen. Ze fungeren als een soort voorprogramma voor de voorstellingen in middelgrote en grote zalen en zijn daardoor meestal goed te combineren.

LABEL: JULIDANS NL

Nederlandse makers in de etalage

In samenwerking met het Fonds Podiumkunsten Internationalisering presenteren we onder het label Julidans NL Nederlandse producties die perfect aansluiten bij Julidans en internationaal potentieel hebben.

JULIDANS OPEN AIR

De stad als podium en decor

Julidans biedt onder het hoofdstuk OPEN AIR een scala aan voorstellingen, pop-ups en performances in de openbare ruimte. Denk aan parken, straten en pleinen, maar ook aan locaties die oorspronkelijk niet bedoeld zijn voor optredens.

JULIDANS CONTEXT

Handvatten bieden

‘Wat heb ik zojuist eigenlijk ervaren?’ Het is niet ongebruikelijk dat voorstellingen tijdens Julidans vragen oproepen en uitdagen tot nadenken. Om meer inzicht te bieden en een diepere betrokkenheid te stimuleren, organiseert Julidans een contextprogramma. Dit omvat inleidingen, nagesprekken en themagesprekken, die het werk van de artiesten in een breder perspectief plaatsen. En als je zin hebt om zelf in beweging te komen, nodigen we je uit om na afloop te dansen tijdens de inmiddels beroemde (en beruchte) afterparty's in de rotonde van ITA, Meervaart, Podium Mozaïek en Frascati op heerlijke beats van bekende en minder bekende dj's.

How to Julidans

Julidans 2024 presents a wide range of productions and events, as well as an extensive side programme. To help you choose from the large festival offer, the Julidans events in this brochure have been grouped into separate sections: ON STAGE, OPEN AIR, and CONTEXT. In the ON STAGE section, you will also find a label at the top of the page of the relevant performance: NEXT and NL. And conveniently, the starting times of the performances and events are carefully planned, so it is possible to combine several activities!

JULIDANS ON STAGE

A fitting stage for every performance

Julidans offers performances of different scales and styles, presented at various locations throughout the city. Large venues such as ITA and Meervaart feature better-known dance makers with experience in large-scale productions. Medium-sized venues such as Bellevue and Frascati 1 are reserved for makers working on a smaller scale. The smaller venues, including Frascati 2, Meervaart Blauwe Zaal, Podium Mozaïek and Bijlmer Parktheater, offer space to emerging talent and lesser-known makers. Regardless of the performance venue, you are welcome to visit our festival centre in ITA afterwards. Here you can meet the dancers and choreographers and have a chat about the performance with other visitors.

LABEL: JULIDANS NEXT

Here we come – the new generation

Performances by the up-and-coming generation, marked with the Julidans NEXT label, take place in the small venues. They act as a kind of supporting act for performances in medium-sized and large venues and are therefore usually easy to combine.

LABEL: JULIDANS NL

Dutch makers showcased

In collaboration with the Performing Arts Fund Internationalisation, we present Dutch productions under the label Julidans NL that are perfectly in line with Julidans and have international potential.

JULIDANS OPEN AIR

The city as a stage and backdrop

Julidans offers a range of performances, pop-ups and performances in public spaces under the OPEN AIR section. Think parks, streets and squares, as well as venues not originally intended for performances.

JULIDANS CONTEXT

Offering handles

‘What did I actually experience just now?’ It is not unusual for performances during Julidans to raise questions and provoke thought. To offer more insight and encourage deeper engagement, Julidans organises a context programme. This includes introductions, aftertalks and thematic discussions, which place the artists' work in a broader perspective. And if you feel like moving yourself, we invite you to dance afterwards at the now famous (and infamous) afterparties in the rotunda of ITA, Meervaart, Podium Mozaïek and Frascati to delightful beats by well-known and lesser-known DJs.

A FITTING

STAGE FOR EVERY

PERFORMANCE

Age of Content (LA)HORDE (FR)

Ballet National de Marseille

De ogen zijn gericht op (LA)HORDE, het Parijse collectief dat sinds 2019 leiding geeft aan Ballet National de Marseille en de rafelige Zuid-Franse havenstad tot een brandpunt van de dans van nu maakt. *Age of Content* is een imposant voorbeeld van (LA)HORDES 'post-internetdans': poëtisch, post-punk én politiek geëngageerd, bomvol invloeden uit mode, videogames en clubcultuur.

De titel *Age of Content* is een woordspeling op de meerderjarigheid waarop een persoon wettelijk bekwaam wordt geacht om in te stemmen met seksuele handelingen. Maar in hoeverre hebben we zeggenschap, consent, over onze fysieke aanwezigheid in de virtuele wereld?

Zestien dansers van Ballet National de Marseille bewegen door een videogame: langs Instagram-filters, TikTok-dansjes, OnlyFans-geilheid en actiefilmstunts. Gevangen in een alternatief *metaverse*, ergens tussen een vliegtuighangar en clubsetting in, staan de dansers oog in oog met potentiële versies van zichzelf: hun avatars. Deze al dan niet kunstmatige individuen botsen, vechten, verdedigen, vluchten, omhelzen, verlangen en vieren het leven.

Sociale media hebben een groot aantal nieuwe vormen van choreografische stijlen voortgebracht, bijvoorbeeld jumpstyle, een rebellerende anti-dans die ontstond op hardcore techno. Koren op de molen voor (LA)HORDE, voor wie dans zowel een gevoelige als politieke plek moet zijn waar maatschappelijke vragen rond racisme, seksualiteit en macht aan de orde kunnen – nee móeten – komen.

Een duizelingwekkende veelheid aan dansmoves uit de virtuele wereld passeert de revue: naast jumpstyle zijn dat twerking, musical-comedy-moves, voguing en postmoderne dans van de seventies New Yorkse avant-garde. Alles aaneengesmeed tot een bloedstollende danshybride 2.0.

Dat popicoon Madonna voor een deel van haar Celebration-tour (LA)HORDE vroeg als artistieke leiding, zegt veel over de hype

Wed 3 July 20:30
Thu 4 July 20:30
Fri 5 July 19:00
ITA Rabozaal
Dutch premiere
75 min
No intermission
€40,50/ €37,50 / €35 /
€24,50

rondom het collectief van Marine Brutti, Jonathan Debrouwer en Arthur Harel. Het drietal kent elkaar uit de Parijse underground-scene en hun naam is overal aanwezig – in mode, film, theater – als stem van de nieuwe tijd.

'Age of Content is een hoogdravende post-postmoderne, post-Barbie en post-#MeToo-opera' - Resmusica.com

Bloodcurdling dance hybrid 2.0 past metaverse and avatars

All eyes are on (LA)HORDE, the Parisian collective that has been directing Ballet National de Marseille since 2019 and has made the frayed southern French port a focal point of contemporary dance. *Age of Content* is an impressive example of (LA)HORDE's post-internet dance: poetic, post-punk and politically engaged, packed with influences from fashion, video games, and club culture.

The title *Age of Content* is a pun on the age of majority at which a person is considered legally competent to consent to sexual acts. But to what extent do we have control, consent, over our physical presence in the virtual world?

Sixteen dancers from Ballet National de Marseille move through a video game: past Instagram filters, TikTok dances, OnlyFans horniness, and action movie stunts. Trapped in an alternative metaverse, somewhere between an aircraft hangar and a club setting, the dancers come face to face with potential versions of themselves: their avatars. These individuals, artificial or otherwise, clash, fight, defend, flee, embrace, desire, and celebrate life.

Social media have spawned a host of new forms of choreographic styles, for example jumpstyle, a rebellious anti-dance to hardcore techno. Grist to the mill for (LA)HORDE, for whom dance should be both a sensitive and a political place where social questions around racism, sexuality and power can – nay must – be addressed.

A dizzying multitude of dance moves from the virtual world pass by: besides jumpstyle, these include twerking, musical-comedy moves, voguing, and postmodern dance of the 1970s' New York avant-garde. All woven together into a blood-curdling dance hybrid 2.0.

That pop icon Madonna asked (LA)HORDE to be the artistic director for part of her Celebration tour says a lot about the hype surrounding the collective of Marine Brutti, Jonathan Debrouwer, and Arthur Harel. The trio know each other from the Parisian underground scene and their name is everywhere – in fashion, film, theatre – as a voice of the new era.

"Age of Content is a pompous post-postmodern, post-Barbie and post-#MeToo opera" - Resmusica.com

SCARBO

Ioannis Mandafounis (DE/GR)

Dresden Frankfurt Dance Company

Met een rauwe, ongepolijste virtuositeit die je zelden ziet in het theater, laat danseres Manon Parent alle vezels in haar lichaam trillen op alle denkbare emotionele frequenties, aangedreven door een 'onspeelbaar' geacht pianowerk van Maurice Ravel en een muziekstuk van Claude Debussy.

Wed 3 July 19:00
Thu 4 July 19:00
Theater Bellevue
Dutch premiere
50 min
No intermission
€25

Hoe intiem kun je het krijgen? Het lijkt wel alsof danseres Manon Parent je voor SCARBO bij haar thuis heeft uitgenodigd om je een indringend kijkje te geven in haar binnenwereld. Een wereld waarin verdriet, woede, vreugde, hulpeloosheid en kracht naast elkaar bestaan, zonder filter of oordeel.

SCARBO toont dat het mogelijk is om traumatische herinneringen onder ogen te zien zonder eraan onderdoor te gaan. De titel verwijst naar een gedicht van de romantische prozadichter Aloysius Bertrand, dat vertelt over een persoonlijke kwelduivel die de ik-figuur gezelschap houdt in doorwaakte nachten.

Op de melancholische pianomelodieën van de Franse componisten Ravel en Debussy, gespeeld door de Italiaanse pianist Gabriele Carcano in levendige interactie met de dans, confronteert Parent haar innerlijke demonen. Op het ene moment lijkt ze vrolijk op te gaan in de samensmelting met de muziek, terwijl uitputting haar het volgende moment dwingt tot de grond.

De internationaal bejubelde solo is gechoreografeerd door Ioannis Mandafounis, de nieuwe artistiek directeur van de Dresden Frankfurt Dance Company. De geboren Athener, die van 2005 tot 2009 bij de William Forsythe Company danste en daarna een internationaal succesvolle carrière als choreograaf heeft gehad, ontwikkelde een alomt bewonderde methode om persoonlijke spontaniteit met danstechnische virtuositeit te verbinden.

'SCARBO allows its dancer to share it within the framework of an aesthetic experience with an audience who may not have expected such violent revelations but is touched and, in the end, reacts enthusiastically.'

- Frankfurter Allgemeine Zeitung

Intimacy and virtuosity in solo on human resilience

With a raw, unpolished virtuosity rarely seen in theatres, dancer Manon Parent makes every fibre in her body vibrate at every imaginable emotional frequency, powered by a piano piece by Maurice Ravel deemed 'unplayable' and a piece of music by Claude Debussy.

How intimate can you get? It is as if dancer Manon Parent has invited you to her home for SCARBO to give you a penetrating glimpse into her inner world. A world where sadness, anger, joy, helplessness and strength coexist, without filter or judgement.

SCARBO shows that it is possible to face

traumatic memories without succumbing to them. The title refers to a poem by the romantic prose poet Aloysius Bertrand, which tells of a personal tormentor who keeps the first-person narrator company on waking nights.

To melancholic piano melodies by French composers Ravel and Debussy, played by Italian pianist Gabriele Carcano in lively interaction with the dance, Parent confronts her inner demons. One moment, she seems happily absorbed in merging with the music, while the next moment, exhaustion forces her to the ground.

The internationally acclaimed solo is choreographed by Ioannis Mandafounis, the new

artistic director of the Dresden Frankfurt Dance Company. The Athenian-born dancer, who danced with the William Forsythe Company from 2005 to 2009 and went on to have an internationally successful career as a choreographer, developed a widely admired method of combining personal spontaneity with technical dance virtuosity.

'SCARBO allows its dancer to share it within the framework of an aesthetic experience with an audience who may not have expected such violent revelations but is touched and, in the end, reacts enthusiastically.'

- Frankfurter Allgemeine Zeitung

© Jean-Baptiste Bucau

© Øystein Haara/ Carte Blanche

Als levende standbeelden verlaten de dansers langzaam hun positie. Ze kunnen evengoed uit de oudheid komen als uit een sciencefictionfilm. Tot aan hun gezichten bedekt met laméstoffen, krakend leer of kant, bouwen ze met indrukwekkende traagheid steeds andere monochrome landschappen op: van zwart naar wit, van nachtblauw naar gloeiend oranje.

De performers zijn gehuld in fantastische kostuums, gemaakt van gerecyclede reddingsvesten, flessen, pijpen, dekens, springkussens, helmen en plastic buizen. Ze vormen een ecologisch en tegelijk barok landschap, een hallucinair stilleven, tussen droom, werkelijkheid, verleden en toekomst in.

De prijswinnende kostuums (Hedda Award for Best Costume Design) zijn onlosmakelijk verbonden met de microscopische bewegingen van de choreografie. Er ontstaat een eigen ritme en logica, waarin iets bekends en concreets wordt geabstraheerd en in een ander licht komt te staan. De performers bewegen individueel en toch fungeren ze als één, majestueus organisme, dat samen ademt en onverstoort één bepaalde richting uitgaat.

De verschillende kleurentableaus worden organisch met elkaar verbonden door de tranceachtige partituur van Carmen Villain die zacht ronkend over het podium lijkt te golven. Als onderdeel van de choreografie zingen de performers liedjes uit hun eigen herinnering, opgeslagen en met zich meedragen, tussen het hoofd en het hart.

For those who step into the dazzling monochrome colour world of Hungarian choreographer Eszter Salamon, time seems to freeze gradually. Fourteen dancers from Norwegian company Carte Blanche form fluidly changing landscapes of looming and disappearing bodies, textiles, and recycled objects.

The Living Monument by Eszter Salamon and Carte Blanche is part of the impressive *MONUMENT* series. In this project, Eszter Salamon explores the concept of the 'monument' as a shared space for remembrance, liberation and inclusion in response to a world that seems to be spinning ever faster. How can we quiet down and nurture what makes us human?

Like living statues, the dancers slowly leave their positions. They might as well be from ancient times as from a science fiction film. Up to their faces covered in lamé fabrics, creaking leather or lace, they build ever-changing monochrome landscapes with impressive slowness: from black to white, from midnight blue to glowing orange.

The performers are dressed in fantastic costumes made from recycled life jackets, bottles, pipes, blankets, bouncers, helmets, and plastic tubes. They form an ecological yet baroque landscape, a hallucinatory still life, between dream, reality, past, and future.

The award-winning costumes (Hedda Award for Best Costume Design) are inseparably connected to the microscopic movements of the choreography. A rhythm and logic of its own emerges, in which something familiar and concrete is abstracted and seen in a different light. The performers move individually and yet they act as one majestic organism, breathing together and moving imperturbably in one particular direction.

The different colour panels are organically linked by Carmen Villain's trance-like score that seems to undulate gently across the stage. As part of the choreography, the performers sing songs from their own memories, stored and carried with them, between the head and the heart.

MONUMENT 0.10: The Living Monument

Eszter Salamon (HU/DE)

Carte Blanche (NO)

Voor wie in de oogverblindende monochrome kleurenwereld van de Hongaarse choreograaf Eszter Salamon stapt, lijkt de tijd stilaan te bevriezen. Veertien dansers van het Noorse gezelschap Carte Blanche vormen vloeiend veranderende landschappen van opdoemende en verdwijnende lichamen, textiel en gerecyclede objecten.

Fri 5 July 20:30
Sat 6 July 20:30
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
135 min
No intermission
€40,50 / €37,50 / €35 /
€30 / €24,50 / €10

The Living Monument van Eszter Salamon en Carte Blanche maakt deel uit van de indrukwekkende serie *MONUMENT*. In dit project onderzoekt Eszter Salamon het concept van het 'monument' als gedeelde ruimte voor herinnering, bevrijding en inclusie als reactie op een wereld die steeds sneller lijkt te draaien. Hoe kunnen we verstillen en koesteren wat ons tot mens maakt?

A grandiose still life of colour and movement, gnawing at time

Lapis Lazuli

Euripides Laskaridis (GR)

Osmosis

Het werk van 'verbeeldingsmagiër' Euripides Laskaridis wordt omschreven als surrealistisch, krankzinnig en Felliniaans. Zijn nieuwste, *Lapis Lazuli*, is een poëtische en groteske fabel die de grootsheid en tekortkomingen van de mensheid verkent, een burlesk verhaal waarin chaos centraal staat. Met in de hoofdrol: een weerwolf.

Van Titiaan tot het dodenmasker van Toetanchamon: door zijn diepblauwe kleur en mystieke eigenschappen heeft de steen lapis lazuli de mensheid eeuwenlang geïnspireerd. Aan de ene kant symboliseert de steen de verbinding met de natuur en de schepping, terwijl hij aan de andere kant fantasieën, mythen, het onbekende en het onverklaarbare vertegenwoordigt.

In *Lapis Lazuli* doemt een monsterlijke hybride op uit de diepten van de verbeelding: de weerwolf. Dit wezen, dat bij volle maan transformeert in een bloeddorstige wolf, neemt het podium over, badend in een betoverend, levendig blauw licht. Dit licht roept associaties op met het iconische blauwe pigment van Yves Klein, maar ook met Japanse kunst en middeleeuwse fresco's.

Gefascineerd door vroege zwart-wit-horrorfilms omarmt Laskaridis de tweedimensionale studiosets en het overdreven dramatische acteerwerk. De angstaanjagende, met mist doordrenkte, gotische beelden bieden de ideale setting voor zijn eigen griezelige weerwolf die het podium verkent en zijn meest angstaanjagende en woeste kant laat zien, terwijl hij langzaam zijn kwetsbaarheid en gevoeligheid onthult. Zo belicht *Lapis Lazuli* de innerlijke strijd van de mens tussen primitieve instincten en de hogere vermogens van intellect en geest.

Euripides Laskaridis, ontvanger van de Pina Bausch Fellowship in 2016, vult zijn werk met bizarre wezens en imposante decorontwerpen die conventies uitdagen en extremen verkennen. Als een Griekse exponent van het theater van het absurde omarmt hij twee dominante thema's: spot en transformatie.

Grotesquely
creepy fable about
unconscious
primal forces

Thu 4 July 20:30
Fri 5 July 20:30
Frascati 1
Dutch premiere
Julidans / BPDA
coproduction
75 min
No intermission
€24

The work of 'imagination magician' Euripides Laskaridis has been described as surreal, insane and Fellinian. His latest, *Lapis Lazuli*, is a poetic and grotesque fable exploring humanity's greatness and shortcomings, a burlesque tale in which chaos takes centre stage. Starring: a werewolf.

From Titian to Tutankhamun's death mask, the stone lapis lazuli has inspired mankind for centuries due to its deep blue colour and mystical properties. On one hand, the stone symbolises the connection to nature and creation, while on the other hand it represents fantasies, myths, the unknown and the inexplicable.

In *Lapis Lazuli*, a monstrous hybrid emerges from the depths of the imagination: the werewolf. This creature, which transforms into a bloodthirsty wolf at full moon, takes over the stage, bathed in a mesmerising, vibrant blue light. This light evokes associations with Yves Klein's iconic blue pigment, as well as Japanese art and medieval frescoes.

Fascinated by early black-and-white horror films, Laskaridis embraces the two-dimensional studio sets and overly dramatic acting. The eerie, fog-soaked gothic imagery provides the ideal setting for his own creepy werewolf who explores the stage and shows its most fearsome and ferocious side, while slowly revealing its vulnerability and sensitivity. Thus, *Lapis Lazuli* highlights man's inner struggle between primitive instincts and the higher faculties of intellect and spirit.

Euripides Laskaridis, recipient of the 2016 Pina Bausch Fellowship, fills his work with bizarre creatures and imposing set designs that challenge conventions and explore extremes. A Greek exponent of the theatre of the absurd, he embraces two dominant themes: ridicule and transformation.

© Elina Giouanili

Manual Focus

Mette Ingvarstsen (DK/BE)

In het retrospectief rond haar werk keert choreograaf Mette Ingvarstsen terug naar het prille begin van haar carrière met *Manual Focus*. In een vervreemdende en radicale presentatie, die tegelijkertijd ronduit aanstekelijk is, verkent ze niet alleen het lichaam zelf, maar vooral ook de manieren waarop we ernaar kijken.

Mette Ingvarstsen debuteerde in 2003 met haar choreografie *Manual Focus*, die baanbrekend zou blijken voor haar latere werk. In dit dansstuk legt ze de nadruk op fysieke handelingen en bewegingen, los van psychologische drijfveren die er mogelijk achter schuilen. Die aanpak kenmerkt ook de werken die de jaren daarop volgden, waarin Ingvarstsen met aanstekelijk enthousiasme haar ongecompliceerde verkenningen van het lichaam en onze waarneming voortzet.

Manual Focus is een bijna sculpturaal werk waarin Ingvarstsen's fascinatie voor identiteit en binaire tegenstellingen doorschemert. Een uitstekend voorbeeld van haar 'missie' in de dans: diepgaand onderzoek naar de relatie tussen lichaam, ruimte en publiek, om sociale en politieke kwesties aan te kaarten.

In *Manual Focus* keert Ingvarstsen je blik volledig om, draait armen en benen ondersteboven en wisselt voor- en achterkant van het lichaam. Naakte vrouwen met maskers van oude mannen op hun achterhoofd veranderen in monsterachtige twaalfpotige organismes. Dierenlichamen veranderen van gedesorganiseerde wezens in mensen zonder hoofden of andere niet-benoemde categorieën. Er ontstaat een vervreemdend gevoel van desidentificatie in een continue flow van transformatie.

Mette Ingvarstsen: "De maskers vormden een startpunt voor hoe je mannelijk en vrouwelijk kunt vermengen en hoe je de grens tussen verschillende categorieën kunt vervagen. Niet alleen mannelijk en vrouwelijk, maar ook kunstmatig en echt, naakt en gemaskerd of zelfs gewoon een algemeen begrip van zogenaamd vaststaande tegenstellingen. Ik wilde proberen tegenstellingen te vermengen op een manier die ze onafscheidelijk zou maken."

Thu 4 July 19:00
Fri 5 July 19:00
Frascati 2
30 min
No intermission
€17

The body upside down and inside out

In the retrospective around her work, choreographer Mette Ingvarstsen returns to the very beginning of her career with *Manual Focus*. In an alienating and radical presentation that is downright infectious at the same time, she explores not only the body itself, but more importantly the ways we look at it.

Mette Ingvarstsen made her debut in 2003 with her choreography *Manual Focus*, which proved to be groundbreaking for her later work. In this dance piece, she emphasises physical actions and movements, regardless of psychological motivations that may lie behind them. This approach also characterises the works that

followed in later years, in which Ingvarstsen continues her uncomplicated explorations of the body and our perception with infectious enthusiasm.

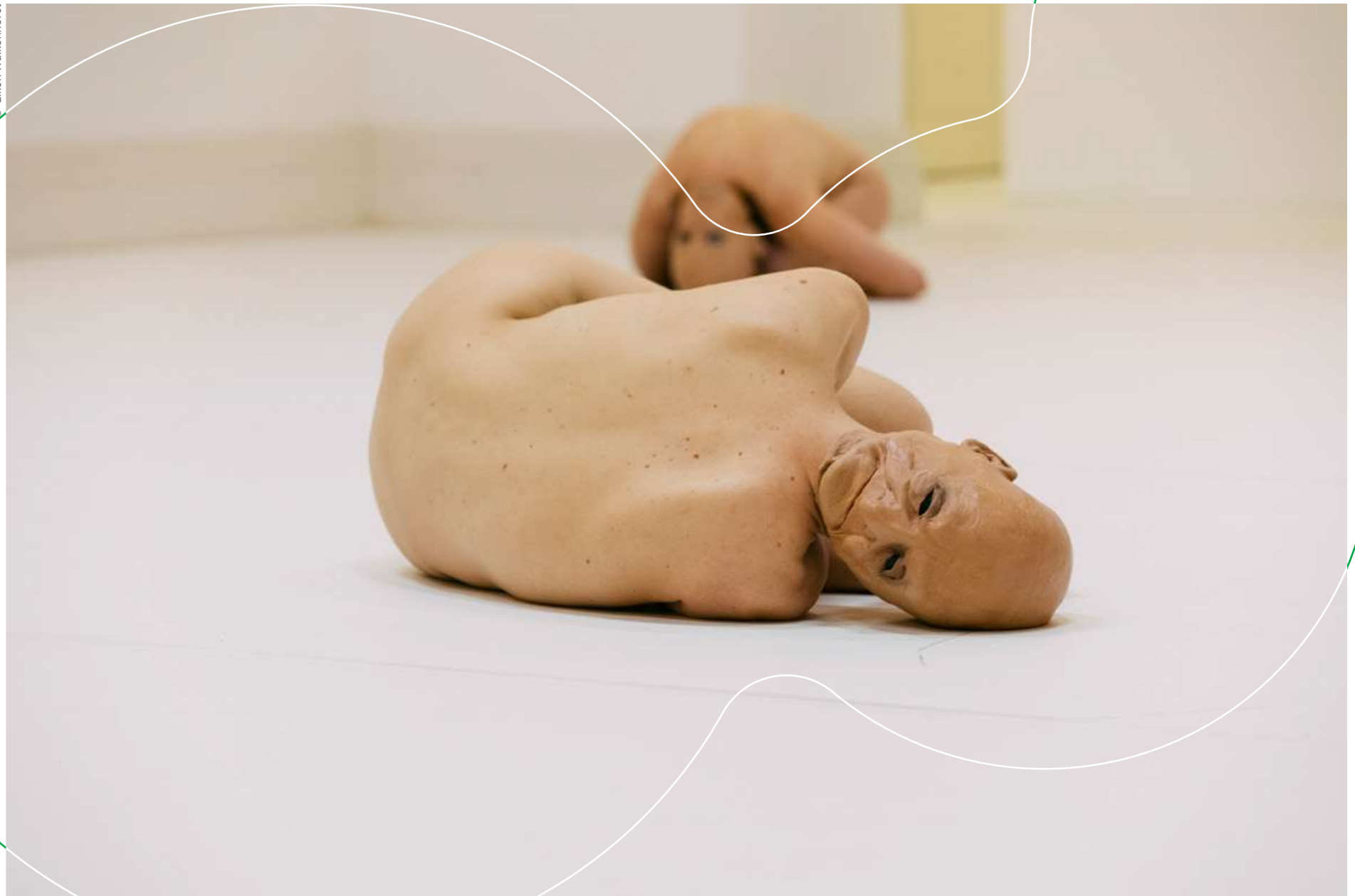
Manual Focus is an almost sculptural work in which Ingvarstsen's fascination with identity and binary oppositions shines through. The visual piece is an excellent example of her 'mission' in dance: in-depth research into the relationship between body, space and audience, to raise social and political issues.

In *Manual Focus*, Ingvarstsen completely turns your gaze around, turning arms and legs upside down and switching front and back of the body. Naked women with masks of old men on the

back of their heads turn into monstrous twelve-legged organisms. Animal bodies change from disorganised beings to humans without heads or other unnamed categories. An alienating sense of de-identification emerges in a continuous flow of transformation.

Mette Ingvarstsen: "The masks were a starting point for how to blend masculine and feminine and how to blur the line between different categories. Not just male and female, but also artificial and real, naked and masked, or even just a general notion of supposedly fixed opposites. I wanted to try to blend opposites in a way that would make them inseparable."

© Eiken Walkenhorst

Corpus Criolla

Faizah Grootens (NL)

KIP Republic

De op Curaçao geboren danseres en choreograaf Faizah Grootens richt zich op de relatie tussen Afro-Caribische dansstijlen en de manier waarop die worden belichaamd en gestereotypeerd. Op een dansvloer die bezaaid is met maiskorrels creëert ze een hedendaagse danstaal die diepgeworteld is in de Creoolse cultuur, maar ook van nu is.

Verschillende culturele invloeden spelen een rol in de gevoelige hedendaagse choreografieën van Faizah Grootens. In haar wervelende *Corpus Criolla* (de titel betekent zoveel als 'Creolized body language') focust ze op de expressie en betekenis van verschillende Curaçaose dansvormen. Een daarvan is de weergaloos opzweepende tambú-bekkendans op 'muzik di zumbi' – spirituele muziek, verwijzend naar de Afrikaanse oorsprong. Een andere is de Caribische wals, die met zijn driekwartsmaat een heel eigen gezicht heeft.

In het werk komen kwetsbaarheid, temperament en de kenmerkende Latin-Caribische flow samen in de bewegingen van vijf dansers, gekenmerkt door eindeloze, vloeiende circulaire bewegingen. Een centrale rol is weggelegd voor polyritmiek, waarbij meerdere ritmes tegelijkertijd worden gebruikt, om de essentie van de Curaçaose danstradities te belichamen. Hierbij richt Grootens zich niet alleen op de schoonheid en diversiteit van deze tradities, maar neemt ze ook afstand van de stereotiepe belichaming die er vaak mee wordt geassocieerd.

In het prachtig vormgegeven *Corpus Criolla*, waarbij de maiskorrels waarmee de dansvloer bezaaid is, knisperen en kraken onder de voeten, worden actuele vraagstukken zoals stereotypering, identiteit, koloniale geschiedenis en sociaal idealisme op een heldere en indrukwekkende manier voor het voetlicht gebracht.

Faizah Grootens won in 2023 de Leo Spreksel Award, een aanmoedigingsprijs voor aanstormend choreografietalent. De jury sprak lovend: "Faizah choreografeert met het lichaam als grote inspiratiebron en gaat daarbij te werk als

een beeldhouwer. [...] Die sculpturale helderheid wordt echter nooit voorspelbaar, omdat haar intuïtie en haar Caribische roots de bron vormen voor de kenmerkende flow in haar werk."

Tender, vulnerable and sensitive examination of Creole body language

JULIDANS NL
Fri 5 July 19:00
Sat 6 July 20:30
Podium Mozaïek
50 min
No intermission
€15

Curaçao-born dancer and choreographer Faizah Grootens focuses on the relationship between Afro-Caribbean dance styles and the way they are embodied and stereotyped. On a dance floor littered with corn kernels, she creates a contemporary dance language that is both deeply rooted in Creole culture and of today.

Various cultural influences play a role in Faizah Grootens' sensitive contemporary choreographies. In her dazzling *Corpus Criolla* (the title means as much as 'Creolised body language'), she focuses on the expression and meaning of various Curaçao dance forms. One is the incomparably rousing tambú beak dance

© Sjoerd Derine

to 'muzik di zumbi' – spiritual music, referring to its African origin. Another is the Caribbean waltz, which with its three-quarter beat has a very distinctive look.

In the work, vulnerability, temperament and the characteristic Latin-Caribbean flow come together in the movements of five dancers, characterised by endless, flowing circular movements. A central role is played by polyrhythms, multiple rhythms used simultaneously, to embody the essence of Curaçao dance traditions. In doing so, Grootens not only focuses on the beauty and diversity of these traditions, but also distances herself from the stereotypical embodiment often associated with them.

In the beautifully designed *Corpus Criolla*, where the corn kernels with which the dance floor is littered crackle and creak underfoot, topical issues such as stereotyping, identity, colonial history and social idealism are highlighted in a clear and impressive way.

Faizah Grootens won the Leo Spreksel Award, an incentive prize for up-and-coming choreography talent, in 2023. The jury was full of praise: "Faizah choreographs with the body as a great source of inspiration, proceeding like a sculptor. [...] This sculptural clarity never becomes predictable, however, as her intuition and her Caribbean roots are the source of the characteristic flow in her work."

programma

Bijlmer Parktheater

Ook dit jaar zijn er tijdens Julidans weer verschillende voorstellingen te zien in het Bijlmer Parktheater. Een mix van jong talent uit Nederland en een duet van de Portugese Marco da Silva Ferreira.

Op donderdag 4 juli zijn twee stukken te zien die speciaal voor Bijlmer Parktheater geproduceerd zijn. Bijlmer Parktheater nodigde choreografen Rohiet Tjon Poen Gie en Gregory 'Shaggy' Albertzoon uit om ieder via dans te reageren op het einde van het Herdenkingsjaar Slavernijverleden.

Gregory 'Shaggy' Albertzoon maakt de voorstelling *INGI* waarvoor hij een groep veelzijdige creatives uit verschillende kunstvormen bij elkaar brengt om samen op zoek te gaan naar hun gedeelde roots en de tradities van hun voorouders als eerste bewoners van Zuid-Amerika. Via hiphop dans, zang en visual art worden in *INGI* oude tradities en karakteristieken (opnieuw) vormgegeven, ontleed, onderzocht en zo weer door en dóór gegeven.

Rohiet Tjon Poen Gie maakt de voorstelling *Yeye*. In *Yeye* onderzoekt de in Suriname opgegroeide danser hoe zijn eigen Katholieke overtuiging zich verhoudt tot de traditionele Afro-Surinaamse Winti religie. Moet het 'bekende' eerst losgelaten worden om plaats te maken voor 'nieuwe' spiritualiteit of kunnen beide naast elkaar staan? Op welke manieren zijn gevolgen van de slavernij hierbij voelbaar?

Op vrijdag 5 en zaterdag 6 juli zijn de Cirkel solo's te zien. Speciaal voor de eerste editie van Dansdagen Haarlem afgelopen april, creëerden jonge choreografen met diverse dansstijlen ieder een 'cirkel solo': een choreografie gedanst door één danser binnen een verlichte cirkel. Dit resulteerde in een intens en intiem danstweeluik waarbij het publiek in een kring om de danser heen zit. Wegens groot succes nu ook te zien tijdens Julidans.

In *UNseen* verkent Sherise Strang haar meest kwetsbare kant. Ze onderzoekt de impact van een fysiek litteken en de emotionele littekens die het achterlaat. Het is een ontdekkingsreis naar erkenning, het verlangen om gezien te worden, en het omarmen van alle facetten van zichzelf. In *Dear Future Me* neemt de bekroonde maker

JULIDANS NL

Thu 4 July 20:00

Fri 5 July 20:00

Sat 6 July 19:00 & 20:00

Bijlmer Parktheater

€ 10

Dalton Jansen je mee op een opwindende reis naar een futuristische wereld. Gehuld in glitterpak betreedt Jansen een nieuw universum waar urban en hedendaagse dans samenkomen. De choreografie verkent niet alleen de grenzen van het fysieke lichaam, maar ook de grenzen van de verbeelding.

Daarnaast is iedereen op zaterdag 6 juli welkom om, voorafgaand aan de Cirkel solo's, het duet *Fantasie Minor* te bekijken van Marco da Silva Ferreira, gratis toegankelijk en voor het Bijlmer Parktheater te zien. Op klanken van Schubert dansen twee hiphopdansers die getraind zijn in battle en freestyle (meer info op p. 60).

This year again, several performances will be on show at Bijlmer Parktheater during Julidans. A mix of young talent from the Netherlands and a duet by Portuguese Marco da Silva Ferreira.

On Thursday 4 July, two pieces produced especially for Bijlmer Parktheater will be shown. Bijlmer Parktheater invited choreographers Rohiet Tjon Poen Gie and Gregory 'Shaggy' Albertzoon to each respond through dance to the end of the Slavery Memorial year.

Gregory 'Shaggy' Albertzoon creates the performance *INGI* for which he brings together a group of versatile creatives from different art forms to search together for their shared roots and the traditions of their ancestors as the first

inhabitants of South America. Through hip-hop dance, song and visual art, in *INGI* old traditions and characteristics are (re)shaped, dissected, researched and thus passed on and passed on again.

Rohiet Tjon Poen Gie creates the performance *Yeye*. In *Yeye*, the dancer, who grew up in Suriname, examines how his own Catholic beliefs relate to the traditional Afro-Surinamese Winti religion. Should the 'known' first be let go to make way for 'new' spirituality or can the two stand side by side? In what ways are consequences of slavery felt in this regard?

Circle solos will be on show on Friday 5 and Saturday 6 July. Especially for the first edition of Dansdagen Haarlem last April, young choreographers with various dance styles each created a 'circle solo': a choreography danced by one dancer within an illuminated circle. This resulted in an intense and intimate dance diptych in which the audience sits in a circle around the dancer. Due to great success, it can now also be seen during Julidans.

In *UNseen*, Sherise Strang explores her most vulnerable side. She explores the impact of a physical scar and the emotional scars it leaves behind. It is a journey of discovery towards recognition, the desire to be seen, and embracing all facets of herself.

In *Dear Future Me*, award-winning creator Dalton Jansen takes you on an exciting journey into a futuristic world. Dressed in glitter suit, Jansen enters a new universe where urban and contemporary dance converge. The choreography explores not only the limits of the physical body, but also the limits of the imagination.

In addition, on Saturday 6 July, before the circle solos, everyone is welcome to watch Marco da Silva Ferreira's duet *Fantasie Minor*, free of charge and on show in front of the Bijlmer Parktheater. To sounds of Schubert, two hip-hop dancers trained in battle and freestyle dance (more info on p. 60).

Insel

Ginevra Panzetti & Enrico Ticconi (DE/IT)

Geïnspireerd door Daniel Defoes *Robinson Crusoe* en Shakespeares *De Storm* maken dansmakers Ginevra Panzetti en Enrico Ticconi hun eigen eilandverhaal met dans en traditionele Sardijnse wiegeliedjes. *Insel* staat voor de confrontatie met de donkere kanten in jezelf, maar ook voor verbinding met voorouderlijke kracht en wijsheid.

Twee schipbreukelingen stranden op een onbewoond eiland. Ze worden geflankeerd door twee zwartgeklede alter ego's die hun bewegingen beginnen te overschaduwen. Op dit verlaten eiland komen ze zichzelf tegen en gaan de strijd met zichzelf aan.

Het eiland als dé metafoor voor isolatie.

Ginevra Panzetti en Enrico Ticconi, gerekend tot de interessantste dansmakers van Italië, creëren met *Insel* een staat van onthechting – een onderdompeling in de diepe lagen van het zelf.

Uit de lucht valt een dun reepje zand, als in een zandloper. Er vormt zich letterlijk nieuwe grond op het speelveld. Hoewel de schipbreukelingen zich aanvankelijk slechts lijken te bekommeren om hun eigen hachje en zich uiten met machtsgevoel, ontstaat er in samenspel met hun schaduwen een gezamenlijk ritueel: van isolement naar verbinding. Is dit de opkomst van een nieuwe gemeenschap?

De klankcreatie van in het Italiaans gereciteerde teksten wordt ondersteund door gezangen van tenor Gavino Murgia, gespecialiseerd in de traditionele *cantu a tenore*, een polyfone zangtechniek uit de pastorale cultuur van Sardinië. Zo lijkt uit het eiland zélf een voorouderlijke stem te komen die de aarde laat trillen en zijn tijdelijke bewoners in beweging zet.

Panzetti en Ticconi maken dans die doordrenkt is van politieke, historische en filosofische reflectie op de symboliek van tastbare plekken. Na de tuin, het stadsplein en de stad is nu het eiland aan de beurt. "De botsing van de schipbreukeling met een onbewoond eiland is wat ieder van ons ervaart als we in onszelf duiken en onze donkere kant tegenkomen."

Sat 6 July 19:00
Sun 7 July 15:30
Theater Bellevue
Dutch premiere
Julidans coproduction
60 min
No intermission
€25

Inspired by Daniel Defoe's *Robinson Crusoe* and Shakespeare's *The Storm*, dance makers Ginevra Panzetti and Enrico Ticconi create their own island story with dance and traditional Sardinian lullabies. *Insel* represents the confrontation with the dark sides in yourself, but also the connection with ancestral power and wisdom.

Two castaways are stranded on a desert island. They are flanked by two alter egos dressed in black that begin to overshadow their movements. On this desert island, they encounter and enter into battle with themselves.

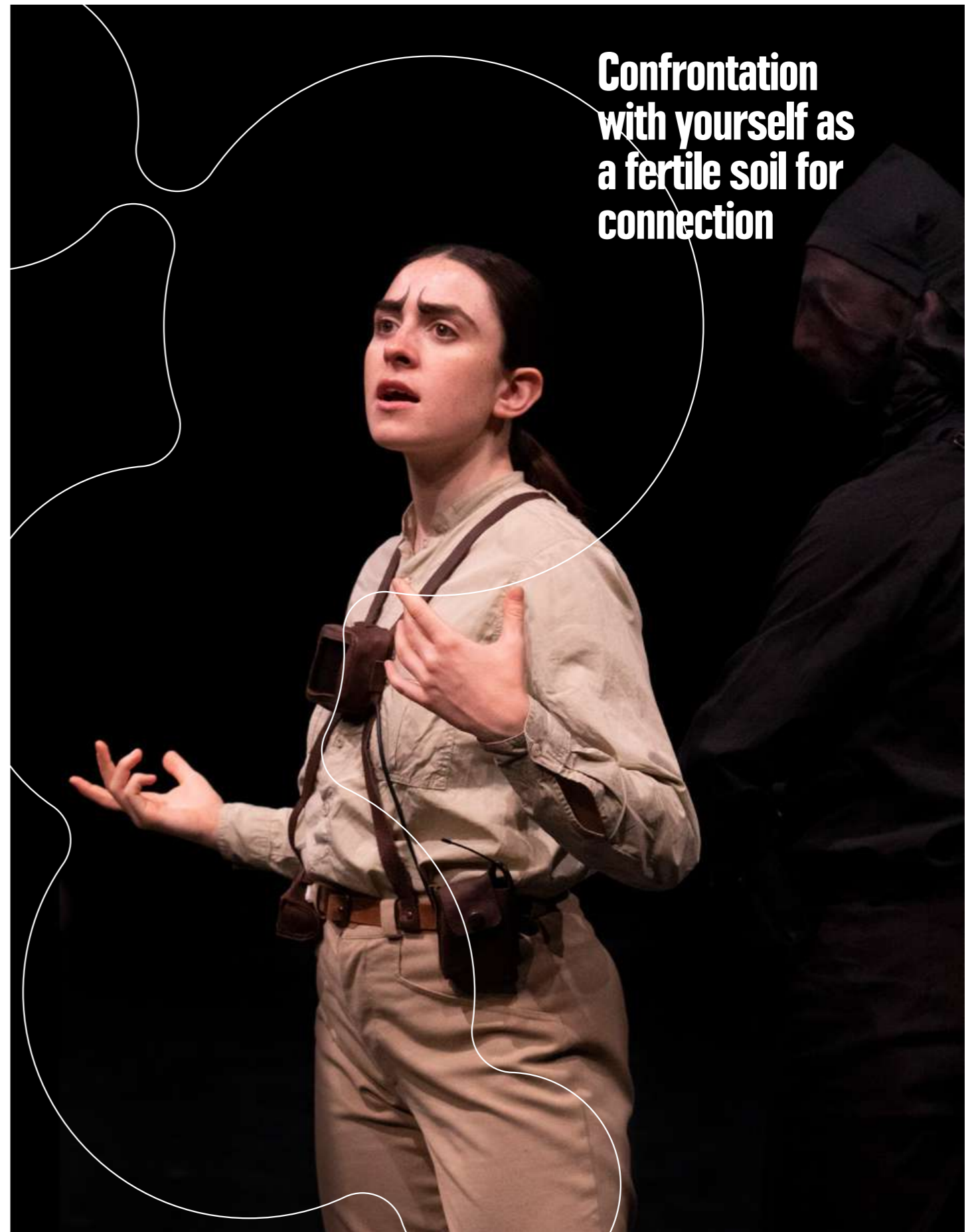
The island as the perfect metaphor for isolation. With *Insel*, Ginevra Panzetti and Enrico Ticconi, counted among Italy's most interesting dance makers, create a state of detachment – an immersion in the deep layers of the self.

A thin strip of sand falls from the sky, like in an hourglass. New ground is literally forming on the stage area. Although at first the castaways seem to care only about themselves and express themselves with force of power, in an interplay with their shadows a shared ritual emerges: from isolation to connection. Is this the rise of a new community?

The sound creation of texts recited in Italian is supported by chants by tenor Gavino Murgia, who specialises in the traditional *cantu a tenore*, a polyphonic singing technique from Sardinia's pastoral culture. Thus, an ancestral voice that vibrates the earth and sets its temporary inhabitants in motion seems to come from the island itself.

Panzetti and Ticconi create dance steeped in political, historical and philosophical reflection on the symbolism of tangible places. After the garden, the town square and the city, it is now the island's turn. "The castaway's collision with a desert island is what each of us experiences when we dive into ourselves and encounter our dark side."

© Spezza Svagelij

Confrontation
with yourself as
a fertile soil for
connection

After After

Arno Schuitemaker (NL)

© Peteris Viksna

In de wereldpremière *After After* laat choreograaf Arno Schuitemaker zich inspireren door een vraag van de jonge, Italiaanse filosoof Federico Campagna: 'How can we help the creation of new worlds out of the ruins of our own?' Met zeven dansers vertrekt hij vanuit een wit canvas om vandaaruit een zinderende duik in het onbekende te nemen.

Op de achtergrond speelt het idee dat Campagna in zijn werk beschrijft: hoe elk van de beschavingen die wij tot nu toe kennen – de Egyptische, de Griekse, de Romeinse enzovoort – telkens een climax heeft bereikt, om vervolgens uiteen te vallen. In Campagna's visie is de wereld aangekomen op het eindpunt van de neoliberale of kapitalistische samenleving: er is geen uitweg meer. In *After After* focust Arno Schuitemaker niet op het tonen van de ruïnes, maar onderneemt hij een zoektocht naar hoe we nieuwe werelden kunnen creëren.

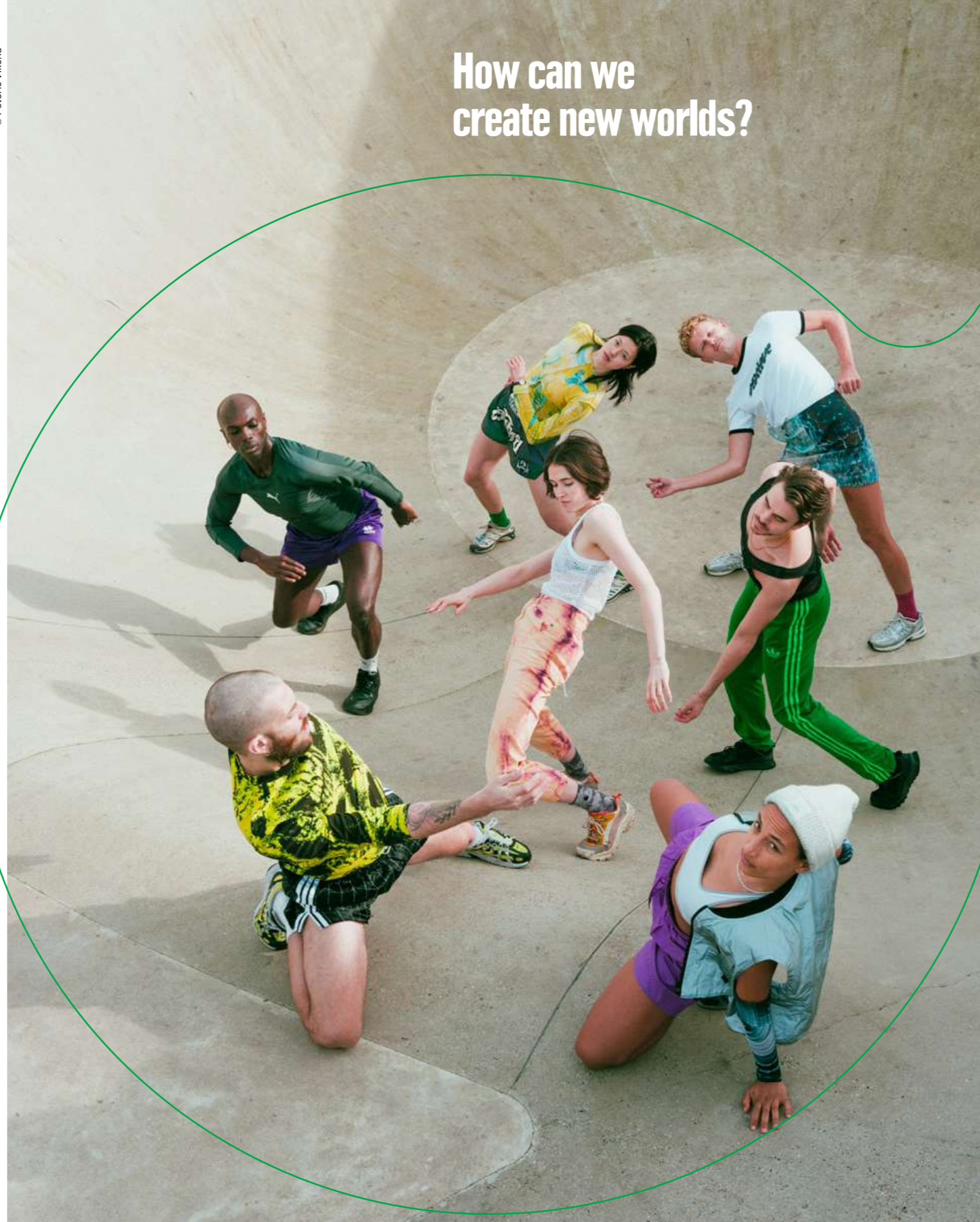
Met *After After*, dat op Julidans in wereldpremière gaat, breekt Schuitemaker een lans voor de 'poging'. "Dat we het blijven proberen is van levensbelang. Hoe zouden die nieuwe werelden kunnen verschijnen? Wat zouden we kunnen intekenen op een leeg vel?" Zijn dansers vormen een diverse cast, barstend van energie en dynamiek, waarin ieders individuele kracht voorop staat. Het podium is hun speelruimte, hun lichaam is het instrument, hun veelzijdigheid is de sleutel. Een radicaal transformerend decor vormt de verrassende enscenering.

Schuitemaker wordt gezien als een van de meest vooruitstrevende makers van het moment. Zijn werk wordt geprezen om de hypnotiserende kracht en om de inventieve vormen die hij creëert, die even intiem als universeel aandoen. Met succesvolle voorstellingen als *The Way You Sound Tonight* (in 2019 bekroond met de Zwaan voor meest indrukwekkende dansproductie) en *30 appearances out of darkness* (2022) doorbreekt hij grenzen tussen dans, performance, beeldende kunst en clubcultuur. Hij werkt opnieuw samen met de gerenommeerde lichtontwerper Jean Kalman en met componist Aart Strootman die speciaal voor *After After* gelaagde, elektronische muziek componeert.

JULIDANS NL

Sun 7 July 20:00
Mon 8 July 20:00
ITA Grote Zaal
World premiere
60 min
No intermission
€33 / €30 / €27 / €25 /
€20 / €10

How can we create new worlds?

In the world premiere *After After*, choreographer Arno Schuitemaker draws inspiration from a question posed by young Italian philosopher Federico Campagna: 'How can we help the creation of new worlds out of the ruins of our own?' With seven dancers, he sets off from a white canvas to take a blistering plunge into the unknown.

Playing in the background is the idea Campagna describes in his work: how each of the civilisations we have known so far – the Egyptian, the Greek, the Roman and so on – reached a climax each time, only to disintegrate. In Campagna's view, the world has arrived at the end point of neoliberal or capitalist society: there is no way out. In *After After*, Arno Schuitemaker does not focus on showing the ruins, but undertakes a search for how we can create new worlds.

With *After After*, which will have its world premiere at Julidans, Schuitemaker makes a case for the 'attempt'. "That we keep trying is vital. How might these new worlds appear? What could we draw in on a blank sheet?" His dancers form a diverse cast, bursting with energy and dynamism, in which everyone's individual strength is paramount. The stage is their playing space, their body is the instrument, their versatility is the key. A radically transformative set forms the surprising staging.

Schuitemaker is considered one of the most progressive makers of the moment. His work is praised for its hypnotic power and for the inventive forms he creates, which seem as intimate as they are universal. With successful performances such as *The Way You Sound Tonight* (awarded the 2019 Swan for most impressive dance production) and *30 appearances out of darkness* (2022), he breaks down boundaries between dance, performance, visual art and club culture. Once again, he collaborates with renowned lighting designer Jean Kalman and with composer Aart Strootman, who created layered, electronic music especially for *After After*.

umuko

Dorothee Munyaneza (RW/FR)

Cie Kadidi

In *umuko* luistert Dorothee Munyaneza naar hen die het Rwanda van morgen maken: jonge mensen die borrelen van de creativiteit, durf en levensdrift. Opzwepende dans, poëzie, zang en muziek worden gemixt tot een voorouderlijk ritueel om de nieuwe generatie Rwandese performers – opgegroeid na de genocide – te bekrachtigen.

Voor haar nieuwe creatie *umuko* keerde de in Frankrijk werkende danseres, choreograaf en theatermaker Dorothee Munyaneza terug naar haar geboorteland Rwanda. In dialoog met jonge dichters, dansers en muzikanten, allen geboren na de genocide die het Afrikaanse land in 1994 verscheurde, viert ze de creativiteit, durf en vrijheid van een nieuwe generatie. Hoe krijgen de herinneringen aan een gruwelijk verleden een plek in een verwachtingsvolle toekomst?

Met een jonge, ultra-energieke cast tovert Munyaneza de 'umuko' tevoorschijn. Deze boom, met zijn vermillionrode bloemen, verlichtte Munyaneza's kindertijd voordat ze met haar familie naar Europa vluchtte. Aan de voet van de *umuko*, de beschermboom van voorouderlijke verhalen, vol troost en geneeskracht, verzamelt de groep zich en legt verbindingen tussen wat bewaard is gebleven, wat komen gaat en hoe ze het hoofd kunnen bieden aan het kwade.

Umuko is een flamboyante en tegelijk kwetsbare verkenning van het verleden en heden. Met dans, poëzie, muziek en zang wordt liefde, solidariteit en vreugde uitgedrukt met de rebelse kracht van de jeugd. Munyaneza: "Dit is het moment om de thuisboom te vinden en om kracht te herwinnen langs de kronkelende en rijke paden van het creatieve proces."

De multidisciplinaire kunstenaar Dorothee Munyaneza put voor haar werk uit de diversiteit van haar Rwandese erfgoed maar wordt vooral gedreven door haar honger naar uitwisseling. Naast smaakmakers uit de hedendaagse dans als Robyn Orlin, Rachid Ouramdane en Maud Le Pladec, werkte ze samen met fotograaf Nan Goldin, modeontwerper Stéphanie Coudert en multi-instrumentalist en zanger en Ben LaMar Gay.

Sun 7 July 20:30
Mon 8 July 20:30
Frascati 1
Dutch premiere
Julidans coproduction
80 min
No intermission
€24

Dreaming of tomorrow's Rwanda without forgetting the horror

In *umuko*, Dorothee Munyaneza listens to those who are making tomorrow's Rwanda: young people bubbling with creativity, daring, and zest for life. Exhilarating dance, poetry, song and music are mixed into an ancestral ritual to empower the new generation of Rwandan performers, grown up after the genocide.

For her new creation *umuko*, French-based dancer, choreographer and theatre maker Dorothee Munyaneza returned to her native Rwanda. In dialogue with young poets, dancers and musicians, all born after the genocide that tore the African country apart in 1994, she

celebrates the creativity, daring and freedom of a new generation. How do the memories of a horrific past find a place in an hopeful future?

With a young, ultra-energetic cast, Munyaneza conjures up the 'umuko'. With its vermillion-red flowers, this tree lit up Munyaneza's childhood before she fled to Europe with her family. At the foot of the *umuko*, the protective tree of ancestral stories, full of solace and healing power, the group gathers and makes connections between what has been preserved, what is to come, and how to face evil.

Umuko is a flamboyant yet vulnerable exploration of the past and present. Dance,

poetry, music and song are used as means to express love, solidarity and joy with the rebellious power of youth. Munyaneza: "This is the time to find the home tree and regain strength along the winding and rich paths of the creative process." Multi-disciplinary artist Dorothee Munyaneza draws on the diversity of her Rwandan heritage for her work, but is above all driven by her hunger for exchange. Besides trendsetters from contemporary dance such as Robyn Orlin, Rachid Ouramdane and Maud Le Pladec, she collaborated with photographer Nan Goldin, fashion designer Stéphanie Coudert, and multi-instrumentalist and singer Ben LaMar Gay.

© Jay Kiseki

How do you express feelings of loss about everything that passes?

All of My Love

Ioanna Paraskevopoulou (GR)

Hoe zou de soundtrack van het afscheid klinken? Of een laatste dans? Voor Ioanna Paraskevopoulou kan dit bestaan uit het zoemen van een stofzuiger op zaterdagochtend, het schrapen van een sneeuwschep of een homevideo van een familiereünie. Allemaal bouwstenen voor het creëren van een rituele omgeving, waarin nieuwe vormen van verbinding en betekenis kunnen ontstaan.

JULIDANS NEXT

Sun 7 July 19:00
Mon 8 July 19:00
Frascati 2
Dutch premiere
45 min
No intermission
€17

What would the soundtrack of farewell sound like? Or a last dance? For Ioanna Paraskevopoulou, this might be the buzzing of a vacuum cleaner on Saturday morning, the scraping of a snow shovel or a home video of a family reunion. Every one of them building blocks for creating a ritual environment, in which new forms of connection and meaning can emerge.

All of My Love ontleent zijn naam aan Led Zeppelins rockballad waarin voorman Robert Plant een eerbetoon brengt aan zijn overleden zontje. Hoewel het nummer zelf niet te horen is in de voorstelling, raakte de Griekse choreograaf Ioanna Paraskevopoulou geïnspireerd door de reflectie op het mysterie van vergankelijkheid dat uit het nummer spreekt. Het zette haar aan tot het creëren van een eigen 'verklanking' van gevoelens rondom verlies en afscheid.

All of My Love is een choreografische compositie van herinneringen in beeld, geluid en beweging. Maar tegelijk ook meer dan dat: het is een liefdesbrief en een universele hommage aan degenen die niet meer bij ons zijn. Paraskevopoulou creëert een dynamisch landschap waarin niets stilstaat en alles voortdurend verandert. Dit leidt tot een krachtige, zintuiglijke ervaring die de grenzen van verlies verkennt en uitdaagt.

Ioanna Paraskevopoulou omschrijft *All of My Love* als een kinetische en sonische schreeuw voor alles wat er niet is, voor alles wat eindigt. En voor alles wat bestaat en transformeert. "Het is een kijkje in de kast van emoties, de opslagplaats van gebeurtenissen die geschiedenis zijn geworden. Pijnlijk en onvermijdelijk. Persoonlijk en gedeeld."

Ioanna Paraskevopoulou is een danseres en choreografe uit Athene. Ze ontwikkelde zich in korte tijd tot één van de opvallende gezichten van de opwindende Griekse dans- en theaterscene. Haar werk kenmerkt zich door een focus op de relatie tussen audiovisuele media en beweging.

All of My Love takes its name from Led Zeppelin's rock ballad in which frontman Robert Plant pays tribute to his late son. Although the song itself is not heard in the performance, Greek choreographer Ioanna Paraskevopoulou was inspired by the reflection on the mystery of transience expressed in the song. It prompted her to create her own 'narration' of feelings around loss and farewell.

All of My Love is a choreographic composition of memories in image, sound, and movement. But at the same time more than that: it is a love letter and a universal tribute to those who are no longer with us. Paraskevopoulou creates a dynamic landscape where nothing stands still and everything is constantly changing. This leads to a powerful, sensory experience that explores and challenges the boundaries of loss.

Ioanna Paraskevopoulou describes *All of My Love* as a kinetic and sonic cry for everything that is not there, for everything that ends. And for everything that exists and transforms. "It is a peek into the closet of emotions, the repository of events that have become history. Painful and inevitable. Personal and shared."

Ioanna Paraskevopoulou is a dancer and choreographer from Athens. She rapidly developed into one of the striking faces of the exciting Greek dance and theatre scene. Her work is characterised by a focus on the relationship between audiovisual media and movement.

VOICE NOISE

Jan Martens (BE)

GRIP

De Vlaamse choreograaf Jan Martens brengt in zijn werk een eerbetoon aan over het hoofd geziene vrouwelijke performers uit de muziek. Zes dansers gaan via hun unieke fysieke expressie de confrontatie aan met opnames waarin de menselijke stem te horen is in allerlei gedaantes: hummend, sussend, krijgend, fluisterend en zingend.

Vooran op het podium staat een microfoon op een standaard, symbool voor de anonimiteit waartoe veel vrouwen in de muziek zijn veroordeeld. De zes dansers wisselen elkaar af of gaan in dialoog met een originele muzikale selectie rond 'vergeten' vrouwenstemmen uit de afgelopen tachtig jaar muziekgeschiedenis. Solos, duetten en grotere groepschoreografieën komen en gaan, soms harmoniserend met de muziek, soms contrasterend daarmee.

Het intieme *VOICE NOISE* is geïnspireerd op Anne Carson's essay *The Gender of Sound*, waarin ze de onderdrukking van vrouwenstemmen door de patriarchale cultuur blootlegt. Carson onthult hoe vrouwenstemmen van oudsher tot zwijgen zijn gebracht, vaak beschouwd als hysterisch, onbeheersbaar of simpelweg als storend geluid.

VOICE NOISE, door een recensent beschreven als een 'uniek en levendig kamerstuk', bevat opnames van verschillende zangeressen, onder wie de Amerikaanse Ruby Elzy en Camille Yarbrough. Ook zijn er recentere ontdekkingen, zoals Maria Rossi van undergroundband Cucina Povera en de experimentele postpunkgroep The Raincoats, opgericht door Ana da Silva en Gina Birch.

Jan Martens verweeft zijn fascinatie voor geometrische patronen met de expressie van de dansers: sensueel, breekbaar, bedwelmend, licht en zacht. Dit brengt dans terug tot de kern, als een ontdekkingstocht naar details en subtiliteiten, waarbij begrippen als gratie en elegantie opnieuw worden onderzocht. Met deze aanpak zet Martens een nieuwe stap in zijn streven naar het vormgeven van een alternatieve canon binnen de westerse cultuur.

Deze voorstelling wordt ondersteund door AMMODO.

© Phile Deprez

In his work, Flemish choreographer Jan Martens pays tribute to overlooked female performers in music. Through their unique physical expression, six dancers confront recordings in which the human voice can be heard in various guises: humming, soothing, screeching, whispering and singing.

At the front of the stage is a microphone on a stand, symbolising the anonymity to which many women in music are condemned. The six dancers alternate or interact with an original musical selection based around 'forgotten' female voices from the past eighty years of musical history. Solos, duets and larger group choreographies come and go, sometimes harmonising with the music, sometimes contrasting with it.

The intimate *VOICE NOISE* is inspired by Anne Carson's essay *The Gender of Sound*, in which she exposes the oppression of women's voices by patriarchal culture. Carson reveals how women's voices have traditionally been silenced, often regarded as hysterical, out of control or simply as disturbing noise.

VOICE NOISE, described by one reviewer as a 'unique and lively chamber piece', contains recordings of several singers, including American Ruby Elzy and Camille Yarbrough. There are also more recent discoveries, such as Maria Rossi of underground band Cucina Povera and experimental post-punk group The Raincoats, founded by Ana da Silva and Gina Birch.

Jan Martens intertwines his fascination with geometric patterns with the dancers' expression: sensual, fragile, intoxicating, light and soft. This brings dance back to its core, as an exploration of details and subtleties, re-examining notions of grace and elegance. With this approach, Martens takes another step in his commitment to shaping an alternative canon within Western culture.

This performance is supported by AMMODO.

Step into the universe of women's voices

Mon 8 July 19:30
Tue 9 July 20:00
ITA Rabozaal
Dutch premiere
Julidans coproduction
90 min
No intermission
€33 / €30 / €25 / €17,50

JULIDANS ON STAGE

INTERNATIONAAL THEATER AMSTERDAM

Repertoire N.2

Davi Pontes & Wallace Ferreira (BR)

Naakt tot op het bot. Nou ja, bijna naakt dan: de Braziliaanse performers Davi Pontes en Wallace Ferreira dragen alleen een paar sneakers en Nike-sokken. Met krachtige stappen en gracieuze poses dagen deze twee zwarte mannen je uit met hun ongeremde energie. Ruim baan voor het lichaam in zijn puurste vorm, doordrenkt met kracht, humor en politiek.

In het indrukwekkende *Repertoire N.2* presenteren Pontes en Ferreira een alternatief voor het structurele en politieke geweld in de buitenwijken van Rio de Janeiro: dans als een vorm van zelfverdediging. In een samenleving waar een zwart lichaam met argwaan wordt bekeken en altijd als mogelijk bedreigend wordt gezien, blijkt dat zwarte levens nog altijd te maken hebben met racisme in al zijn vormen.

De choreografie, met daarin invloeden uit vechtsporten, capoeira en een kritische interpretatie van de dansgeschiedenis, verkent bewegingen die diepgeworteld zijn in de zwarte esthetiek. Op een dreunende beat, als een opgewonden hartslag, stampen de performers om te overleven – ze schudden de maatschappelijke stigma's van zich af. Met hun dans willen ze duidelijk maken: we zijn klaar met onderdrukking. Tot hier en niet verder.

Davi Pontes en Wallace Ferreira, met een achtergrond in dans en beeldende kunst, bundelen hun krachten voor producties waarin ze het 'dissidente zwarte lichaam' onderzoeken. Als performers confronteren ze koloniale, raciale en heteronormatieve kaders die, zoals ze via hun dans laten zien, inherent zijn aan het westerse denken. *Repertoire N.2* is het tweede deel van hun *Repertório*-trilogie.

Ritualistic dance as self-defence against oppression and violence

Naked to the bone. Well, almost naked then: Brazilian performers Davi Pontes and Wallace Ferreira wear only a pair of trainers and Nike socks. With powerful steps and graceful poses, these two black men challenge you with their unbridled energy. Ample space for the body in its purest form, infused with power, humour and politics.

In the impressive *Repertoire N.2*, Pontes and Ferreira present an alternative to the structural

and political violence in the suburbs of Rio de Janeiro: dance as a form of self-defence. In a society where a black body is viewed with suspicion and always seen as potentially threatening, it appears that black lives still face racism in all its forms.

Incorporating influences from martial arts, capoeira and a critical interpretation of dance history, the choreography explores movements deeply rooted in black aesthetics. To a thumping beat, like an excited heartbeat, the performers

stamp for survival, shaking off societal stigmas. With their dance, they want to make it clear: we are done with oppression. This far and no further.

Davi Pontes and Wallace Ferreira, with backgrounds in dance and visual arts, join forces for productions in which they explore the 'dissident black body'. As performers, they confront colonial, racial and hetero-normative frameworks that, as they show through their dance, are inherent to Western thinking. *Repertoire N.2* is the second part of their *Repertório* trilogy.

JULIDANS NEXT

Mon 8 July 18:30

Tue 9 July 18:30

ITA Studio 1

Dutch premiere

35 min

No intermission

€20

© Lucas Canavarro

aCORdo

Alice Ripoll (BR)

Cia REC

aCORdo van choreograaf en theatermaker Alice Ripoll voor de Braziliaanse dansgroep REC, is een indrukwekkend werk dat je bij de lurven grijpt en meesleept in de transformerende kracht van dans. Vier dansers uit de favela's van Rio de Janeiro confronteren het publiek met de rauwe realiteit van hun dagelijkse leven.

Theatermaker en choreograaf Alice Ripoll werd uitgenodigd om na het WK Voetbal in 2014 en de Olympische Spelen van 2016 een stuk te maken over de gevolgen van de events voor de Braziliaanse stad. Ripoll koos ervoor om te werken vanuit het gezichtspunt van degenen voor wie de stad niets tot bijna niets te bieden heeft: zwarte bewoners van de favela's, letterlijk aan de rand van de Braziliaanse samenleving geplaatst.

Rauw en impulsief belicht Ripoll de alledaagse realiteit van Rio de Janeiro. Deze overbevolkte metropool wordt gekenmerkt door onzichtbare, maar streng gecontroleerde grenzen, die de armen scheiden van de rijken.

Vier dansers, gekleed in gelijke kostuums, staan recht tegenover het publiek in een afgebakende omgeving. Door middel van hun gebaren, situaties en interacties, die vaak confrontaties en geweld laten zien, scheppen ze een nieuwe ruimte tussen henzelf en het publiek. In de gekaderde ITA Studio verkennen ze alternatieven voor begrensde ruimtes en lichamen.

aCORdo belicht de sociale, raciale en territoriale ongelijkheden die diep verankerd zijn in de Braziliaanse samenleving. Door de bijna lijfelijke ervaring die het werk biedt aan het publiek, manifesteert aCORdo zich als een uitgesproken politiek werk. Alice Ripoll: "Dans creëert mysterieuze, onvoorspelbare en ongewone bruggen; daar schuilt de kracht en het vermogen tot transformatie."

Wed 10 July 17:00
Wed 10 July 19:30
ITA Studio 1
Dutch premiere
30 min.
No intermission
€20

Intense dance about the raw reality of today's Brazil

aCORdo, created by choreographer and theatre maker Alice Ripoll for the Brazilian dance group REC, is an impressive work that grabs you by the throat and drags you into the transformative power of dance. Four dancers from the favelas of Rio de Janeiro confront the audience with the raw reality of their daily lives.

After the 2014 World Cup and the 2016 Olympics, theatre maker and choreographer Alice Ripoll was invited to create a piece about the impact of the events on the Brazilian city. Ripoll chose to

work from the point of view of those for whom the city has nothing or almost nothing to offer: black residents of the favelas, literally placed on the fringes of Brazilian society.

In her raw and impulsive piece, Ripoll highlights the everyday reality of Rio de Janeiro. This overcrowded metropolis is characterised by invisible but strictly controlled borders that separate the poor from the rich.

Four dancers, dressed in identical costumes, face the audience in a demarcated area. Through their gestures, situations, and interactions, which

often show confrontation and violence, they create a new space between themselves and the audience. In the framed ITA Studio, they explore alternatives to bounded spaces and bodies.

aCORdo highlights the social, racial, and territorial inequalities deeply embedded in Brazilian society. Through the almost corporeal experience the work offers to the audience, aCORdo manifests itself as a distinctly political work. Alice Ripoll: "Dance creates mysterious, unpredictable and unusual bridges; therein lies its power and capacity for transformation."

©Bea Borgers

Looking at humanity
in meditative
hyperfocus

© Charilaos Meletiou

On Stage Maria Hassabi (GR)

De live-installaties van de Cypriotische dansmaker Maria Hassabi zuigen je mee in stilte, hyperfocus en esthetische precisie. In de solo *On Stage* danst Hassabi in indrukwekkende super slow-motion als ode aan het menszijn in al zijn facetten.

Heb geduld en ga er goed voor zitten: in *On Stage* gaat Maria Hassabi van beeld naar beeld in ultralangzame bewegingssequenties. De internationaal veelgevraagde bewegingskunstenaar roept daarbij een vervreemdend gevoel van herkenning op: de poses verschuiven van alledaags en herkenbaar naar bewegingen die ons kunnen doen herinneren aan iconische personages uit onze collectief gedeelde herinneringen. Zo bouwt Hassabi steentje voor steentje aan een overbrugging van de persoonlijke naar de gedeelde beleving.

De veranderingen in Hassabi poses zijn nauwelijks merkbaar: alles is vloeibaar in één voortdurende transformatie, elk detail krijgt betekenis. Hassabi's lichaamsbeheersing is ontzagwekkend: de super slow-motion oogt spectaculairder en imposanter dan menig circusact of actiestunt.

De titel *On Stage* verwijst naar hét podium voor de menselijke ziel: het lichaam. De poses – macho met de handen in de zakken, dan weer sensueel en uitdagend – worden vastgehouden in lange frames van stilte. Hierdoor krijgt de kijker de tijd om elke belichaamde positie uitgebreid te bekijken en daadwerkelijk te gaan zien. Op deze manier reflecteert Hassabi op de relatie tussen de menselijke figuur en sculpturaal object, waarbij ze verwijst naar 'het podium van het leven'. We stellen ons lichaam immers voortdurend tentoon – of we dat nou willen of niet.

De belichting van Aliko Danezi Knutsen is op Hassabi gericht, waarbij de lichtkegel steeds van grootte verandert en ten slotte het hele podium in het licht komt te staan. De soundscape van Stavros Gasparatos is onder andere geïnspireerd op het geluid van de zee – evenzeer vertragend en toch zo bruisend van het leven.

Wed 10 July 20:30
Thu 11 July 20:00
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
Julidans coproduction
60 min
No intermission
€33 / €30 / €27 / €25 /
€20 / €10

Cypriot dance maker Maria Hassabi's live installations draw you into silence, hyper-focus, and aesthetic precision. In the solo *On Stage*, Hassabi dances in impressive super slow-motion as an ode to being human in all its facets.

Be patient and sit tight: in *On Stage*, Maria Hassabi moves from frame to frame in ultra-slow-motion sequences. In the process, the internationally sought-after movement artist evokes an alienating sense of recognition: the poses shift from mundane and recognisable to movements that may remind us of iconic characters from our collectively shared memories. In this way, piece by piece, Hassabi builds a bridge from the personal to the shared experience.

The changes in Hassabi's poses are barely noticeable: everything is fluid in one continuous transformation, every detail takes on meaning. Hassabi's body control is awe-inspiring: the super slow-motion looks more spectacular and imposing than many a circus act or action stunt.

The title *On Stage* refers to the stage for the human soul: the body. The poses – macho with hands in pockets, then sensual and provocative – are held in long frames of silence. This gives the viewer time to look at each embodied position in detail and actually start to see it. In this way, Hassabi reflects on the relationship between the human figure and sculptural object, referring to 'the stage of life'. After all, we are constantly putting our bodies on display, whether we want to or not.

Aliko Danezi Knutsen's lighting is focused on Hassabi, with the cone of light constantly changing size and finally illuminating the entire stage. Stavros Gasparatos' soundscape is inspired, among other things, by the sound of the sea – equally slowing and yet so vibrant with life.

21 pornographies

Mette Ingvarsten (DK/BE)

Na de première in PACT Zollverein Essen werd de voorstelling treffend omschreven als een 'krachttoervoorstelling' door een criticus. Niet zonder reden: de Deense danseres en choreograaf Mette Ingvarsten neemt je in haar *21 pornographies* mee naar het sekskasteel van Marquis de Sade, een psychedelische genotsgrot, de Abu Ghraib-gevangenis en een grimmige toekomst met seks-cyborgs.

Wed 10 July 20:30
Thu 11 July 19:00
Theater Bellevue
70 min
No intermission
€25

In haar voorstelling *21 pornographies* betreedt Mette Ingvarsten alleen het podium in wat beschouwd wordt als haar meest duistere en mogelijk grensverleggende werk tot nu toe. Als onderdeel van de serie *The Red Pieces*, waarin ze de relatie tussen seksualiteit en het publieke domein onderzoekt, richt Ingvarsten haar aandacht nu op onze houding ten opzichte van pornografie. Ze toont overtuigend aan dat deze doordrenkt is van macht, manipulatie en

Skimming along the evolution of pornography

uitbuiting, en dat deze invloed zich uitstrekt tot alle facetten van ons leven.

Even stimulerend, verontrustend, vrolijk als sensueel stort Ingvarsten zich op de geschiedenis van pornografische representaties in kunst en cultuur. Ze is uitgekomen op een reeks van 21 raamverhalen, feitelijke beschrijvingen van situaties met een pornografische karakter, die ze met grote theatrale behendigheid als baboesjka-poppetjes in elkaar weet te schuiven.

In deze voorstelling neemt Ingvarsten je mee op een reis, beginnend bij de controversiële literaire werk *De 120 dagen van Sodom* van markies De Sade. Vervolgens voert ze je door de bloeiperiode van de porno-industrie in de jaren zeventig, waarin het naakte lichaam tot een product werd gemaakt. Uiteindelijk beland je bij de hedendaagse vormen van oorlogs-, martel-, en nieuwsporno waar we tegenwoordig al dan niet bewust in worden ondergedompeld.

Hoewel de meeste verhalen in het stuk weinig te maken hebben met expliciete seks, vertonen ze allemaal kenmerken van het pornografische: klinische precisie, gericht op de climax, elementen van geweld en pijn, maar ook humor, opwinding en sensatie. Ingvarsten schakelt behendig tussen de verschillende rollen die ze beschrijft, variërend van een wellustige markies tot een sadistische legerofficier, een poserende mannequin of zelfs een met chocolade bedekt poepgaatje.

'Je kunt geschokt zijn door de duistere kant van plezier, en er ook van genieten. Dat maakt dit stuk intimiderend, weerzinwekkend en tegelijkertijd verleidelijk en buitengewoon krachtig.'

- Springback Magazine

After its premiere in PACT Zollverein Essen, the show was aptly described by a critic as a 'powerhouse performance'. Not without reason: in her *21 Pornographies*, Danish dancer and choreographer Mette Ingvarsten takes you to Marquis de Sade's sex castle, a psychedelic pleasure cave, Abu Ghraib prison, and a grim future with sex cyborgs.

In her performance *21 pornographies*, Mette Ingvarsten enters the stage alone in what is considered her darkest and possibly most groundbreaking work to date. As part of the *The Red Pieces* series, in which she explores the relationship between sexuality and the public domain, Ingvarsten now turns her attention to our attitude towards pornography. She convincingly shows that it is steeped in power, manipulation and exploitation, and that this influence extends to all facets of our lives.

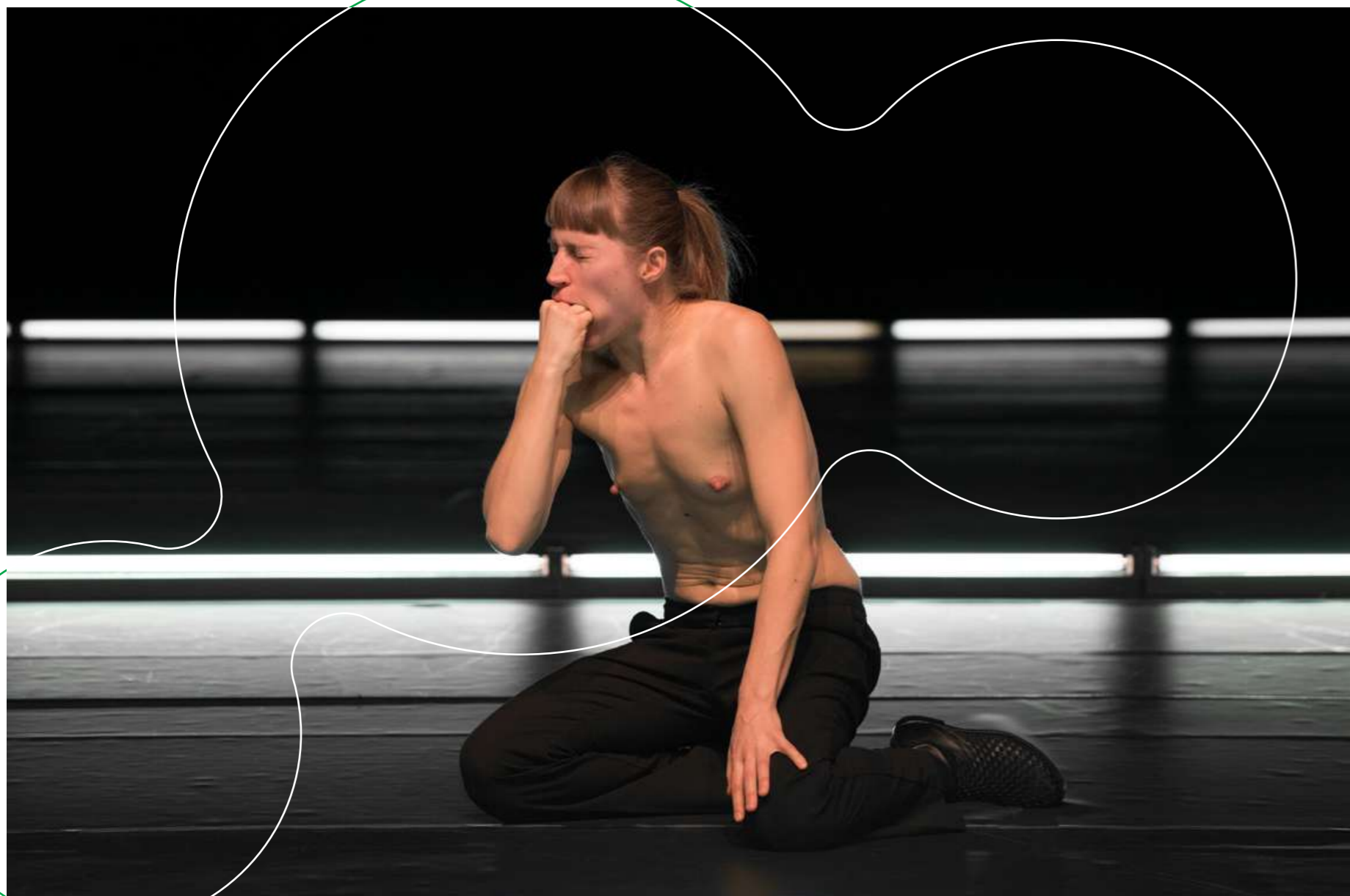
In a manner that is as stimulating, disturbing, joyful as it is sensual, Ingvarsten plunges into the history of pornographic representations in art and culture. She has arrived at a series of 21 frame stories, factual descriptions of situations of a pornographic nature, which she manages to piece together like babushka dolls with great theatrical dexterity.

In this performance, Ingvarsten takes you on a journey, starting with Marquis De Sade's controversial literary work *The 120 Days of Sodom*. She then takes you through the heyday of the porn industry in the 1970s, when the naked body was turned into a product. Eventually you end up with the contemporary forms of war, torture, and news porn we are immersed in these days, consciously or unconsciously.

Although most of the stories in the piece have little to do with explicit sex, they all display characteristics of the pornographic: clinical precision, focused on climax, elements of violence and pain, as well as humour, excitement, and thrills. Ingvarsten deftly switches between the different roles she describes, ranging from a lecherous marquis to a sadistic army officer, a posing mannequin or even a chocolate-covered poop hole.

"You can be shocked by the dark side of pleasure, and also enjoy it. That makes this piece intimidating, repulsive and at the same time seductive and extraordinarily powerful."

- Springback Magazine

©Marc Dommage

An alternative history in dance, music, storytelling and rap

Libya is a celebration of the Maghreb's Imazighen heritage, a history that was never recorded on paper. With eight dancers, three video landscapes, music from the region and the impressive Tunisian rapper Mahdi Chammem, choreographer Radouan Mriziga brings the rich but ignored Imazighen culture to life.

The 'Libya' in the title does not refer to the current nation, but to the name the ancient Egyptians and Greeks gave to North Africa. The culture of the Imazighen, who live in this area, is passed on from generation to generation through stories, dance and song. Although this oral and matriarchal culture greatly influenced the prosperity of art and science in the Mediterranean and Europe, it was never recorded by historians.

Moroccan-Brussels choreographer Radouan Mriziga celebrates this vibrant culture and proposes a new way of writing its history: through an open stage on which the connections between people and traditions become visible during a collective journey of discovery. Using their bodies as bearers of tradition, eight dancers bring the chants, rhythms, dance and music of their North African roots to life, in the here and now.

In *Libya*, the sounds of tarab, ahwach and touareg music are seamlessly blended with rap, spoken word, dance and theatre. This results in a continuous flow of transferred knowledge, experiences and movement. The focus is on the resilience of the Imazighen, who have coped with centuries of war and colonial oppression.

The performers, of different ages and body types, move gracefully and powerfully. Their movement material is based on North African dances they remember from their parents' and grandparents' villages. In addition, Mriziga drew inspiration for his choreography from animal figures in cave paintings and carvings from the region.

Libya

Radouan Mriziga (MR/BE)

Libya is een viering van het Imazighen-erfgoed van de Maghreb, een geschiedenis die nooit op papier werd vastgelegd. Met acht dansers, drie videolandschappen, muziek uit de regio én de imposante Tunesische rapper Mahdi Chammem, wekt choreograaf Radouan Mriziga de rijke, maar genegeerde Imazighen-cultuur tot leven.

Het 'Libië' in de titel verwijst niet naar de huidige natie, maar naar de naam die de oude Egyptenaren en Grieken aan Noord-Afrika gaven. De cultuur van de Imazighen, die in dit

gebied leven, wordt van generatie op generatie doorgegeven via verhalen, dans en zang. Hoewel deze orale en matriachale cultuur van grote invloed is geweest op de bloei van kunst en wetenschap in het Middellandse Zeegebied en Europa, werd ze nooit vastgelegd door historici.

De Marokkaans-Brusselse choreograaf Radouan Mriziga viert deze levendige cultuur en stelt een nieuwe manier voor om haar geschiedenis te schrijven: door middel van een open podium waarop de verbindingen tussen mensen en tradities zichtbaar worden tijdens een collectieve ontdekkingsreis. Met hun lichaam als drager van traditie brengen acht dansers de gezangen, ritmes, dans en muziek van hun Noord-Afrikaanse roots tot leven, in het hier en nu.

In *Libya* worden de klanken van tarab-, ahwach- en touaregmuziek naadloos vermengd met rap, spoken word, dans en theater. Dit resulteert in een voortdurende stroom van overgedragen kennis, ervaringen en beweging. Centraal staat de veerkracht van de Imazighen, die eeuwen van oorlog en koloniale onderdrukking het hoofd hebben weten te bieden.

De performers, van verschillende leeftijden en lichaamstypes, bewegen gracieus en krachtig. Hun bewegingsmateriaal is gebaseerd op Noord-Afrikaanse dansen die ze zich herinneren uit de dorpen van hun ouders en grootouders. Daarnaast heeft Mriziga zich voor zijn choreografie laten inspireren door dierfiguren in grotschilderingen en houtsnijwerk uit de regio.

Wed 10 July 20:30
Thu 11 July 20:30
Meervaart Blauwe Zaal
Dutch premiere
60 min
No intermission
€20

© Vojtěch Brtnický

Postmodern women's fairytale with your own happy ending

What story would you like to hear at bedtime? In this co-production with Julidans, multidisciplinary collective **POCKETART** brings a disruptive theatrical experience challenging the representation of women. What do fairytale 'happy endings' mean for women in a postmodern world?

The terribly predictable stories with fairy-tale heroines, where everything ends well, are crying out for an alternative that does justice to today's complex and multi-layered world. The eight dancers of **POCKETART** and a life-size doll, symbolising a kind of universal mother goddess, come together to realise their ideal contemporary fairy tale.

Fairy Tales features several fairy tales, with their characteristic happy endings. But now with a focus on the role women play in them. The performers do this in an eclectic megamix of dance, theatre, spoken word and music.

The performers effortlessly step into different 'female roles', from mother hen to femme fatale, from militant feminist to prancing vain creature, as if it is just a matter of putting on yet another dress. *Fairy Tales* is a rollercoaster with a strong emotional charge and high intensity. But the performance is also light and airy, with a good dose of irony and absurdity.

Fairy Tales reflects the ambiguity surrounding the position of women, but contrasts it with something powerful: leeway that offers freedom and fulfilment in all facets of womanhood. A place where you can create your own happy ending.

POCKETART is an international collective of creators working in the field of contemporary dance and physical theatre, led by Czech choreographers Johana Pocková and Sabina Bočková. Julidans previously hosted the collective's successful performance *The Lion's Den*.

JULIDANS NEXT

Fri 12 July 19:00
Sat 13 July 20:30
Podium Mozaïek
Dutch premiere
Julidans / BPDA
coproduction
60 min
No intermission
€15

De performers stappen moeiteloos in verschillende 'vrouwenrollen', van moederkloek tot femme fatale, van militante feministe tot pralende ijdelheit, alsof het gewoon een kwestie is van weer een andere jurk aandoen. *Fairy Tales* is een rollercoaster met een sterke emotionele lading en een hoge intensiteit. Maar de voorstelling is ook licht en luchtig, en voorzien van een flinke dosis ironie en absurditeit.

Fairy Tales weerspiegelt de ambiguïteit rond de positie van de vrouw, maar stelt er iets krachtigs tegenover: speelruimte die vrijheid en vervulling biedt in alle facetten van het vrouw-zijn. Een plek waar je je eigen happy ending kunt creëren.

POCKETART is een internationaal collectief van makers die werkzaam zijn op het gebied van hedendaagse dans en fysiek theater, onder leiding van de Tsjechische choreografen Johana Pocková en Sabina Bočková. In Julidans was eerder de succesvolle voorstelling *The Lion's Den* van het collectief te zien.

Fairy Tales

Johana Pocková & Sabina Bočková (CZ)

POCKETART

Welk verhaal zou je willen horen voor het slapengaan? In deze coproductie met Julidans brengt het multidisciplinaire collectief **POCKETART** een ontregelende theaterervaring waarin de representatie van vrouwen wordt uitgedaagd. Wat betekenen sprookjesachtige 'happy endings' voor vrouwen in een postmoderne wereld?

De zo verschrikkelijk voorspelbare verhalen met sprookjesheldinnen, waarin alles goed afloopt, schréuwen om een alternatief dat

recht doet aan de huidige complexe en gelaagde wereld. De acht danseressen van **POCKETART** én een levensgrote pop, een soort universele moedergodin symboliserend, komen samen om hun ideale hedendaagse sprookje te verwezenlijken.

In *Fairy Tales* komen verschillende sprookjes voorbij, mét hun kenmerkende gelukkige eindes. Maar nu met de focus op de rol die vrouwen erin spelen. Dit doen de performers in een eclectische megamix van dans, theater, spoken word en muziek.

© Renato Mangolin

Zona Franca

Alice Ripoll (BR)

Cia Suave

Geïnspireerd door allerlei gelegenheden waar mensen samenkomen, van religieuze bijeenkomsten tot raveparty's, creëren choreograaf Alice Ripoll en gezelschap Cia Suave de ultieme speelruimte, een *Zona Franca*. Daarin stuwen dansen en muzieksoorten uit de jongerencultuur uit het hedendaagse Brazilië elkaar op tot stoomkracht.

Thu 11 July 20:30
 Fri 12 July 20:30
 ITA Rabozaal
 Julidans coproduction
 75 minutes
 No intermission
 €33 / €30 / €25 / €17,50

Dansgezelschap Cia Suave uit de favela's van Rio de Janeiro brengt met *Zona Franca* een politieke en poëtische totaalervaring met opwindende Braziliaanse dans- en muziekstijlen in de snelkookpan. In de bruisende eclecticische mix klinkt ongetemde energie door: de roep om vrijheid van een jong en hedendaags Brazilië, dat popelt om uit de as te herrijzen.

Passinho, met zijn ultrasnelle voetenwerk, de strakke ritmes van dancinha, de zelfbewuste vogue, samba en hiphop zijn favoriet onder de Braziliaanse jongeren. De dans- en muziekstijlen vormen het perfecte expressiemiddel om de dorst naar het leven te stillen en uiting te geven aan het verlangen naar vrijheid. Alice Ripoll combineert deze eruptie van levenslust met theater en zang om de roep van de nieuwe generatie oorverdovend te laten klinken.

We lijken ons op een afterparty te bevinden, op dat half wakkere moment in de ochtend waar iedereen in zijn eigen wereld afdaalt. Maar wanneer de confetti-ballonnen gaan knallen en de partygasten elkaar al twerkend weten uit de dagen, ontstaat er één groot pulserend ritueel dat heen en weer beweegt tussen kwetsbaarheid, woede en vreugde.

Zona Franca is een uitgesproken politiek dansstuk. Het gaat over de hoop en het optimisme in een tijd van transitie tussen de Braziliaanse presidenten Bolsonaro en Lula. Hoe kan een gemeenschap zich ontwikkelen in een beschadigde sociale context?

'(...) een krachtig statement van hedendaagse dansen belichaamd in hedendaagse lichamen, waarbij men zich afvraagt hoe het Brazilië van vandaag moet worden gedefinieerd: een vulkaanuitbarsting van ritmes en identiteiten die proberen te achterhalen wat volgt'.
 - Dance Art Journal

Deze voorstelling wordt ondersteund door AMMODO.

Inspired by all kinds of venues where people gather, from religious gatherings to rave parties, choreographer Alice Ripoll and company Cia Suave create the ultimate play space, a *Zona Franca*. In it, dances and types of music from the youth culture in contemporary Brazil propel each other to steam power.

With *Zona Franca*, dance company Cia Suave from the favelas of Rio de Janeiro brings a political and poetic total experience with exciting Brazilian dance and music styles in the pressure cooker. The vibrant eclectic mix resounds with untamed energy: the call for freedom from a young and contemporary Brazil, eager to rise from the ashes.

Passinho, with its ultra-fast footwork, the tight rhythms of dancinha, confident vogue, samba and hip-hop are favourites among Brazilian youth. Dance and music styles are the perfect means of expression to quench the thirst for life and express the desire for freedom. Alice Ripoll combines this eruption of zest for life with theatre and song to make the call of the new generation deafening.

We seem to find ourselves at an after-party, at that half-awake moment in the morning where everyone descends into their own world. But when the confetti balloons start popping and the party guests manage to challenge each other while twerking, one big pulsating ritual emerges that moves back and forth between vulnerability, anger, and joy.

Zona Franca is an overtly political dance piece. It is about hope and optimism in a time of transition between Brazilian presidents Bolsonaro and Lula. How can a community develop in a damaged social context?

'(...) a powerful statement of contemporary dance embodied in contemporary bodies, leaving one to wonder how to define today's Brazil: a volcanic eruption of rhythms and identities trying to figure out what follows'.
 - Dance Art Journal

This performance is supported by AMMODO.

Splashing community ritual as cry of the young Brazilian generation

Closed Eyes

Alida Dors (NL)

Theater Rotterdam

In het magistrale dansconcert *Closed Eyes* vertelt choreograaf Alida Dors een even persoonlijk als politiek verhaal. Met een mix van spoken word, dans, muziek en indringende videobeelden keert ze in de voorstelling terug naar de plek van haar voorouders. Een muzikale en beeldende voorstelling over de pijn van een getraumatiseerd verleden.

De voorstelling begint met filmbeelden: performer Dylan Kuyper rent bezeten over een markt, springt in een boomstamkano en valt overboord. In een wolk van luchtbelletjes zweeft zijn lichaam onder water. Dan begint het live te bruisen: zeven dansers rennen het podium op, achteruit bewegend, dan weer vooruit versnellend. Ze bewegen in golven, soms in solo's of juist als groep. De sfeer is strijdbaar, om later te verstillen.

Dors ziet *Closed Eyes* als de nieuwste aflevering van een serie *dance chronicles*, zoals ze haar voorstellingen noemt. Terwijl haar werk eerst vooral over empowerment ging, over protest en verzet, is *Closed Eyes* spiritueler van aard, al ontbreekt het activisme geenszins.

Dors zelf is de spoken word-artiest die met haar ritmische woordenstroom het publiek betovert. Ze neemt de toeschouwers mee naar het Brokopondomeer in Suriname, de plek waar haar voorouders woonden voordat het idyllische meer werd getransformeerd tot een stuwmeer. Hele dorpen verdwenen doordat ze onder water werden gezet. Ze zoekt alsnog verbinding met haar voorouders. Iedereen staat op de schouders van zijn voorouders en legt op zijn beurt de basis voor toekomstige generaties.

In het meeslepemde *Closed Eyes* werken alle elementen samen: het ingenieuze videowerk (Bernie van Velzen), de sterke scenografie van Niek Kortekaas en de pulserende muziek.

'In veel opzichten is "Closed Eyes" een belangwekkende voorstelling, hoopgevend in turbulente tijden. Wat een persoonlijke queeste lijkt, is ook een roep om meer solidariteit.'

- Theaterkrant

JULIDANS NL

Fri 12 July 20:15

Sat 13 July 20:15

Meervaart Rode Zaal

75 min

No intermission

€25

In the masterly dance concert *Closed Eyes*, choreographer Dors tells a story that is as personal as it is political. With a mix of spoken word, dance, music and poignant video images, she returns to the place of her ancestors in the performance. A musical and visual performance about the pain of a traumatised past.

The show starts with film images: performer Dylan Kuyper runs across a market like a man possessed, jumps into a log canoe, and falls overboard. In a cloud of bubbles, his body floats underwater. Then the bubbling goes live: seven dancers run onto the stage, moving backwards, then accelerating forward again. They move in waves, sometimes in solos, sometimes as a group. The atmosphere is combative, only to quiet down later.

Dors sees *Closed Eyes* as the latest instalment in a series of dance chronicles, as she calls her performances. While her work was first mainly about empowerment, about protest and resistance, *Closed Eyes* is more spiritual in nature, although the activism is by no means missing.

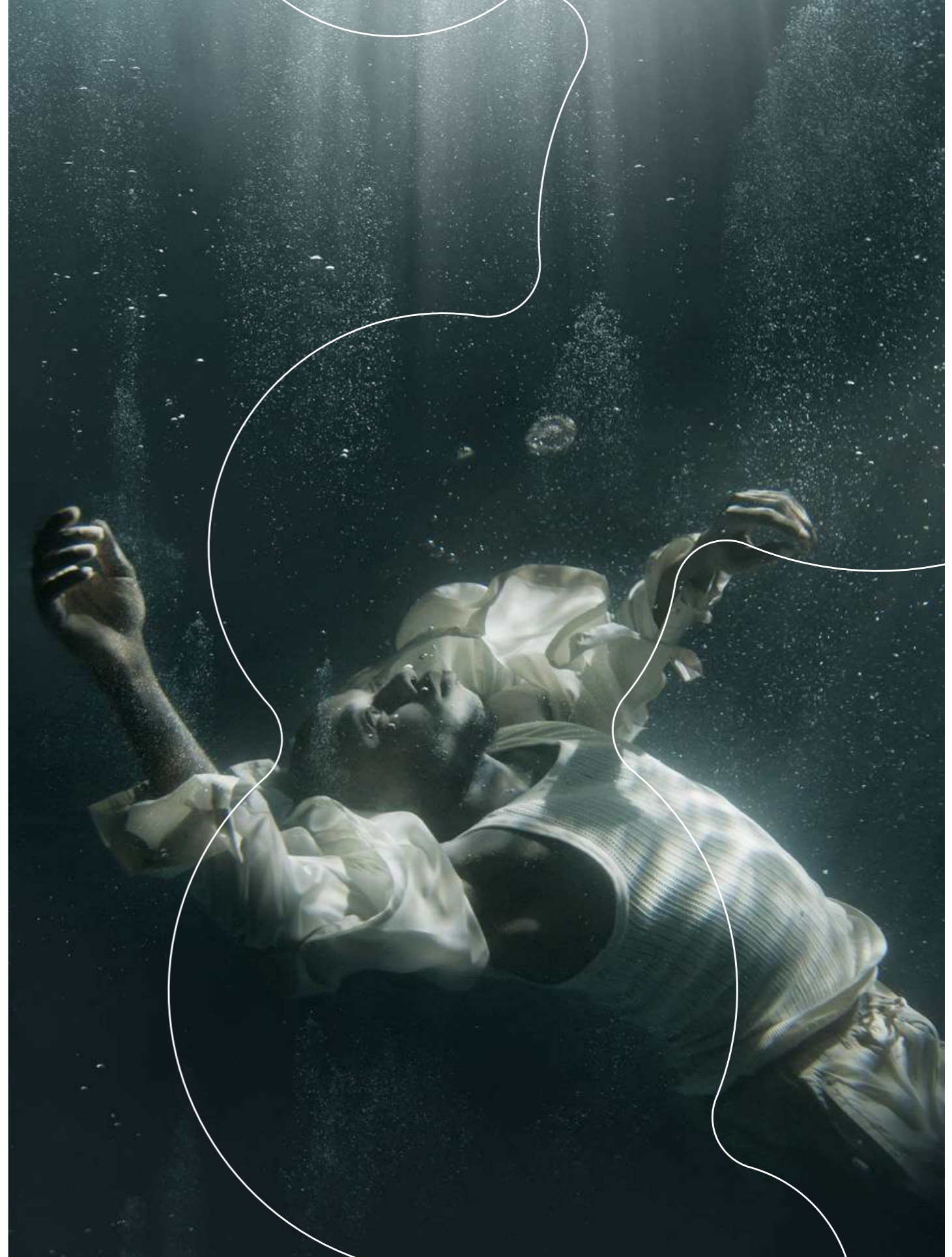
Dors herself is the spoken word artist who mesmerises the audience with her rhythmic flow of words. She takes the audience to Lake Brokopondo in Suriname, the place where her ancestors lived before the idyllic lake was transformed into a reservoir. Entire villages disappeared as they were flooded. She still seeks connection with her ancestors. Everyone stands on the shoulders of their ancestors and in turn lays the foundation for future generations.

In the compelling *Closed Eyes*, all elements work together: the ingenious video work (Bernie van Velzen), Niek Kortekaas' strong set design, and the pulsating music.

"In many ways, "Closed Eyes" is an interesting performance, hopeful in turbulent times. What seems to be a personal quest is also a call for greater solidarity."

- Theaterkrant

A compelling mix of spoken word, dance, video and music about a traumatised past

Faith as a source
of trust, inspiration
and connection

© Shot by Halie

FAITH

Guy Weizman (NL/IL) Khalid Benghrib (MR) Club Guy & Roni (NL)

Club Guy & Roni heeft het gehad met doemdenken en cynisme; wat de wereld nodig heeft, is hoop en vertrouwen in de toekomst. In een unieke combinatie van explosieve dans, Marokkaanse Gnawa-trance en datagestuurde elektronica verkennen negen dansers en vijf muzikanten de spirituele ruimtes tussen traditie en vooruitgang.

FAITH is een transformatieve reis naar een spirituele wereld waarvan we in het Westen misschien wel te veel zijn weggedreven. De voorstelling brengt dansers van Club Guy & Roni en het Marokkaanse dansgezelschap Cie 2k_Far samen met vijf muzikanten uit Nederland en Marokko. Met elkaar exploreren ze een gemeenschappelijke basis – een zowel kwetsbare als dynamische ‘tussenruimte’ – die essentieel is voor een gezamenlijk geloof in de toekomst.

FAITH verwijst niet alleen naar religieuze overtuiging, maar ook naar het vertrouwen dat je in een ander hebt. De inspiratie voor deze voorstelling komt voort uit Guy Weizmans Marokkaanse roots, die hij deelt met Khalid Benghrib, de voorman van Cie 2k_Far. Weizman voelt een artistieke verwantschap met Benghrib in hun streven om dans te gebruiken als een vorm van totaaltheater.

De eeuwenoude Marokkaanse Gnawa-muziektraditie dient als katalysator voor hun artistieke samenwerking. Gnawa, met zijn guembri (driesnarige basluit), qraqebs (metalen castagnetten) en bedwelmende repetitieve gezangen, staat bekend als de ‘woestijnblues’. Het roept een trance-ervaring op tijdens lila-genezingsrituelen, waarbij djinns (geesten) worden opgeroepen om de donkere aspecten van het leven onder ogen te zien.

De jonge componist Max Frimout (1999) daagt de Gnawa uit met elektronische muziek door middel van modulaire synthesizers en datagestuurde computerprogramma's. De ruimte tussen de twee muzikale uitersten wordt door choreograaf Roni Haver verkend met een spetterende fysiciteit.

FAITH is het nieuwste werk binnen de serie *The Human Odyssey*, na eerdere succesvolle produc-

JULIDANS NL

Sat 13 July 20:30

Sun 14 July 20:30

ITA Grote Zaal

World premiere

70 min t.b.c.

no intermission

€33 / €30 / €27 / €25 /

€20 / €10

ties als *Fortune* en *Islands of Empathy*. In deze serie brengt Club Guy & Roni verschillende culturen en wereldbeelden samen en laat ze botsen, met als doel onderliggende menselijke connecties te ontsluiten. Het gezelschap heeft een loyale fanbase dankzij het gebruik van opwindende live-muziek en spectaculaire choreografieën.

Club Guy & Roni has had it with doom-mongering and cynicism; what the world needs is hope and trust in the future. In a unique combination of explosive dance, Moroccan Gnawa trance and data-driven electronics, nine dancers and five musicians explore the spiritual spaces between tradition and progress.

FAITH is a transformative journey into a spiritual world from which we in the West have perhaps drifted too far away. The performance brings together dancers from Club Guy & Roni and Moroccan dance company Cie 2k_Far with five musicians from the Netherlands and Morocco. Together, they explore a common ground – a both fragile and dynamic ‘in-between space’ – that is essential for a shared belief in the future.

FAITH refers not only to religious belief, but also to the trust you have in another person. The inspiration for this performance comes from Guy Weizman's Moroccan roots, which he shares with Khalid Benghrib, the frontman of Cie 2k_Far. Weizman feels an artistic kinship with Benghrib in their efforts to use dance as a form of total theatre.

The centuries-old Moroccan Gnawa musical tradition serves as a catalyst for their artistic collaboration. Gnawa, with its guembri (three-stringed bass lute), qraqebs (metal castanets) and intoxicating repetitive chants, is known as the ‘desert blues’. It evokes a trance experience during lila healing rituals, where djinns (spirits) are summoned to face the darker aspects of life.

Young composer Max Frimout (1999) challenges the Gnawa with electronic music using modular synthesizers and data-driven computer programmes. The space between the two musical extremes is explored by choreographer Roni Haver with a splashing physicality.

FAITH is the latest work within *The Human Odyssey* series, following previous successful productions such as *Fortune* and *Islands of Empathy*. In this series, Club Guy & Roni brings together different cultures and worldviews and makes them collide, aiming to unveil underlying human connections. The company has a loyal fan base thanks to its use of exciting live music and spectacular choreography.

Skatepark

Mette Ingvartsen (DK/BE)

© Bea Borgers

Het theater wordt door de Deense choreograaf Mette Ingvartsen getransformeerd tot een skatepark waar de ene na de andere skatestunt ten beste wordt gegeven. Hier troeven drie professionele dansers en Amsterdamse jonge en oudere skaters elkaar af in een weergaloos skate-feest als metafoor voor vrijheid en blijmoedige gemeenschapszin.

Achter de skate-ramps wordt graffiti gespoten en muziek gemaakt, basketbal gespeeld, gelachen en gedanst. Maar vooral wordt de zwaartekracht beproefd met duizelingwekkende *travelings* van helling naar helling in alle soorten jumps en tricks, parabolen en 'achtjes'. Choreograaf Mette Ingvartsen verkent samen met een bonte bende lokale skaters van 11 tot 35 jaar en professionele dansers de snelheid, kracht en energie van beweging op wielen, een nostalgische verwijzing naar haar jeugd.

Met een flinke dosis doorzettingsvermogen, zin in experiment en een vleug gezonde rivaliteit komen de skaters samen in de gedeelde ruimte, met bijzondere aandacht voor de ander. Elkaar de ruimte geven en gewoon nóg een poging wagen in een gevoel van fun, vrijheid en verbondenheid – dáár gaat het om. Waar het de een lukt om te excelleren, gaat de ander op zijn bek, maar diegene krijgt toch altijd bemoedigend applaus.

De voortdurende pogingen van de skaters om in balans te blijven, hun levendige interacties en speelse botsingen vormen ook iets groters en veelzeggends: wat zouden we als maatschappij kunnen leren over nieuwe vormen van eenheid en samenleven?

'Ingvartsen laat de fun en rebellie van de skatecultuur ontploffen in de theaterzaal. Dit energiebommetje bewijst het: punx not dead!'

- De Standaard

Mon 15 July 19:00
Tue 16 July 19:00
ITA Rabozaal
75 min
No intermission
€33 / €30 / €25 / €17,50

The skate park as a metaphor for a society where everyone flourishes

Danish choreographer Mette Ingvartsen transforms the theatre into a skate park where one skate stunt after another is performed. Here, three professional dancers and Amsterdam's young and older skaters trump each other in an unparalleled skate party as a metaphor for freedom and joyful community spirit.

Behind the skate ramps, people spray-paint graffiti and make music, play basketball, laugh and dance. But above all, gravity is tested with dizzying *travelings* from slope to slope in all kinds of jumps and tricks, parabolas and 'eights'. Together with a motley crew of local skaters aged 11 to 35 and professional dancers, choreographer Mette Ingvartsen explores the speed, power and energy of movement on wheels, a nostalgic reference to her childhood.

With a good dose of perseverance, a sense of experimentation and a touch of healthy rivalry, the skaters come together in the shared space, paying special attention to the other. Giving each other space and just having another go in a sense of fun, freedom and connection – that's what it's all about. Where some manage to excel, others fall flat on their faces, but those who do always receive encouraging applause.

The skaters' constant attempts to stay balanced, their lively interactions and playful clashes also represent something larger and significant: what could we as a society learn about new forms of unity and coexistence?

"Ingvartsen explodes the fun and rebellion of skate culture in the theatre. This energy bomb proves it: punx not dead!"

- De Standaard

Still Life

Alan Lucien Øyen (NO)

winter guests

Geïnspireerd door de radicale Japanse butoh-dans en de menselijke stem gaat Alan Lucien Øyen op zoek naar een verbinding met de wereld en pure menselijke expressie. Als een van de smaakmakers in de hedendaagse theaterdans in Europa brengt hij deze zoektocht tot leven door te verstillen en te vereenvoudigen, met medewerking van een Amsterdams zangkoor.

In *Still Life* onderzoekt choreograaf en theatermaker Alan Lucien Øyen met zijn gezelschap winter guests hoe we te midden van de razendsnelle ontwikkelingen van communicatiemiddelen, technologie en virtuele netwerken onze relatie met onszelf, met elkaar en met de levende wereld kunnen herstellen.

Øyen keert daarvoor terug naar de analoge zuiverheid van de natuurlijke wereld en verkent deze via dans, beweging en verstilling. Door middel van menselijke stemmen – gefluister, geneurie en gezongen harmonie – onderzoekt hij de essentie van menselijke expressie.

In *Still Life* worden de rollen vertolkt door Mirai Moriyama en Daniel Proietto, gespecialiseerd in de ultrafysieke en hyper-esthetische butoh-dansvorm, die ontstond als reactie op de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki, waarbij de titel de dualiteit van leven en dood onderstreept. Øyen ziet die kern van butoh als metafoor voor onze tijd, waar de natuur sterft en wijzelf vastzitten in onze 'stille levens' – levend, maar stervend.

Øyen streeft naar de grootst mogelijke oprechtheid in een enscenering die, naar eigen zeggen, 'zichzelf niet bedriegt'. Hij maakt gebruik van eenvoudige theatrale middelen, zoals geschilderde achtergronden van landschappen: een oceaan, een bos, of de natuur – zonder theatrale opsmuk.

Alan Lucien Øyen, een van de opmerkelijkste en toonaangevendste kunstenaars in Europa, staat bekend om zijn multidisciplinaire werken met een diepe emotionele, filmische en dramatische kracht, waarbij hij samenwerkt met gerenommeerde gezelschappen als het Nederlands Dans Theater, het Parijse Opera Ballet en Tanztheater Wuppertal.

Sat 13 July 19:00
Sun 14 July 20:30
Mon 15 July 20:30
Theater Bellevue
Dutch premiere
Julidans coproduction
80 min t.b.c.
No intermission
€25

Tranquil return to nature

© Ryo Noda

Inspired by radical Japanese butoh dance and the human voice, Alan Lucien Øyen goes in search of a connection to the world and pure human expression. One of the trendsetters in contemporary theatre dance in Europe, he brings this quest to life by growing still and simplifying, with the collaboration of an Amsterdam choir.

In *Still Life*, choreographer and theatre-maker Alan Lucien Øyen and his company winter guests explore how, amid the meteoric developments of communication tools, technology and virtual networks, we can restore our relationship with ourselves, with each other and with the living world.

To do so, Øyen returns to the analogue purity of the natural world and explores it through dance, movement and stillness. Through human voices – whispers, humming and harmonies sung – he explores the essence of human expression.

In *Still Life*, the roles are performed by Mirai Moriyama and Daniel Proietto, who specialise in the ultra-physical and hyper-aesthetic butoh dance form, that emerged in response to the atomic bombings of Hiroshima and Nagasaki, with the title underscoring the duality of life and death. Øyen sees that core of butoh as a metaphor for our times, where nature is dying and we ourselves are stuck in our 'still lives' – alive, but dying.

Øyen aims for the utmost sincerity in a staging

that, in his own words 'does not deceive itself'. He uses simple theatrical means, such as painted backgrounds of landscapes: an ocean, a forest, or nature – without theatrical trappings.

Alan Lucien Øyen, one of Europe's most remarkable and leading artists, is known for his multidisciplinary works of deep emotional, cinematic and dramatic power, performed in collaboration with renowned companies such as the Nederlands Dans Theater, Paris Opera Ballet and Tanztheater Wuppertal.

THE CITY

AS A STAGE

AND BACKDROP

Fantasia Minor

Marco da Silva Ferreira (PT)

Choreograaf Marco da Silva Ferreira, afkomstig uit de clubscene, is een meester in het mixen van genres. In de buitenlocatievoorstelling *Fantasia Minor* zet hij de romantische klanken van Schuberts vierhandige pianostuk tegenover de vier voeten van twee hiphopdansers, getraind in battles en freestyle. Er ontvouwt zich een verhaal dat de cultuurclash ver overstijgt.

In het speelse duet van twee jonge urban dancers, gecoreografeerd door Marco da Silva Ferreira, schuilt de inherente lichtheid en vreugde van dans. Geïnspireerd door de partituur van Schuberts *Fantaisie in F mineur D.940*, nemen Chloé Robidoux en Anka Postic, goede jeugdvrienden, je in *Fantasia Minor* mee op een ontdekkingsreis door de diverse facetten en gebarencodes van house- en klassieke dans. De beperkte ruimte van de buitenlocatie dwingt hen tot nauwe interactie, wat hun creativiteit en mogelijkheden verder uitdaagt.

Met aanstekelijk plezier spelen ze met gendercodes en choreografische clichés. Gekleed in petten, witte T-shirts, korte broeken en dikke zwarte laarzen bewegen ze synchroon over het podium, bijna als in een boksring. Maar naarmate de choreografie vordert, gaat het verder dan alleen 'overwinnen'; er komt een diepgaande emotionele openheid naar boven.

Da Silva Ferreira combineert zonder enige aarzeling house en hiphop, dancehall en klassiek, om dans een dringende vitaliteit te geven. Met *Fantasia Minor* creëert hij een overgangsritueel tussen extremen, wat wordt benadrukt door Schuberts stuk, het laatste dat hij componeerde vóór zijn dood op 31-jarige leeftijd. De muziek, die is geremixt met urban en techno, doorloopt diverse stemmingen, waardoor de dansers voortdurend worden aangemoedigd om te balanceren tussen uitersten.

Leidseplein
Thu 4 July 15:00 & 18:00
Vondelpark
Openluchttheater
Fri 5 July 20:30
Bijlmer Parktheater
Sat 6 July 19:00
30 min
No intermission, Free entrance

© Martin Argyroglio

Dazzling piano choreography for four hands and four feet

Choreographer Marco da Silva Ferreira, who hails from the club scene, is a master at mixing genres. In the outdoor location performance *Fantasia Minor* he juxtaposes the romantic sounds of Schubert's four-handed piano piece with the four feet of two hip-hop dancers, trained in battles and freestyle. A story is unfolding that goes way beyond the culture clash.

In the playful duet of two young urban dancers, choreographed by Marco da Silva Ferreira, the inherent lightness and joy of dance lies hidden. In *Fantasia Minor*, inspired by the score of Schubert's *Fantaisie in F minor D.940*, Chloé Robidoux and Anka Postic, close childhood friends, take you on a journey of discovery through the various facets and gestural codes of house and classical dance. The limited space of the outdoor venue forces them to interact closely, further challenging their creativity and abilities.

With infectious fun, they play with gender codes and choreographic clichés. Dressed in caps, white T-shirts, shorts and thick black boots, they move synchronously across the stage, almost like in a boxing ring. But as the choreography progresses, it goes beyond just 'conquering'; a profound emotional openness emerges.

Da Silva Ferreira unhesitatingly combines house and hip-hop, dance hall and classical, to give dance an urgent vitality. With *Fantasia Minor*, he creates a rite of passage between extremes, which is stressed by Schubert's piece, the last he composed before his death at the age of 31. Remixed with urban and techno, the music runs through various moods, constantly encouraging the dancers to balance between extremes.

LET'S GO OUT- SIDE!

Let's go outside! Ook deze zomer verschijnt Julidans, het internationale festival voor hedendaagse dans, in het Vondelpark voor twee inspirerende avonden vol dans in de openlucht. Combineer je zomerse avondwandeling door het park met een dansvoorstelling met internationale allure.

Op vrijdag **5 juli** zie je in het Openluchttheater een double bill met *Fantasie Minor* van Marco da Silva Ferreira en *A e R e A* van Ginevra Panzetti en Enrico Ticconi.

In *Fantasie Minor* zet Marco da Silva Ferreira de romantische klanken van Schuberts vierhandige pianostuk tegenover de vier voeten van twee hiphopdansers, getraind in battles en freestyle. In *A e R e A* van Ginevra Panzetti en Enrico Ticconi verkennen de makers de connotaties rond één object dat iedereen tot de verbeelding spreekt: de vlag. Wat blijft er over als je die lap stof stript van alle betekenissen?

Op vrijdag **12 juli** zie je in het Openluchttheater een double bill met *étude des hommes* van Patricia van Deutekom en *TARANTO ALEATORIO* van Maria del Mar Suárez.

In het duet *étude des hommes* van Patricia van Deutekom wordt het begrip 'mannelijkheid' vanuit een vrouwelijke visie en lichaamstaal onderzocht. Dit duet, waarin twee vrouwelijke dansers centraal staan, ontleedt de verschillende betekenissen van 'homme', variërend van man, mens, vent, kerel, mannelijk persoon, mensheid, dader tot dode. In *TARANTO ALEATORIO*, eten twee vrouwen zonnebloempitten in een park, in een deuropening en een binnenplaats. Ze delen een gemeenschappelijke ruimte, een gesprek, de intimiteit van de stilte. De cante (zang) en baile (dans) barsten plotseling los en transformeren het alledaagse tafereel in een magisch intiem spektakel.

Fri 5 & Fri 12 July 20:30
Vondelpark
Openluchttheater
80 min / 90 min
With intermission

Let's go outside! This summer, Julidans, the international festival for contemporary dance, will also appear in the Vondelpark for two inspiring evenings full of open-air dance. Combine your summer evening walk through the park with a dance performance with international allure.

On Friday, **July 5**, you will see a double bill in the Open Air Theater with *Fantasie Minor* by Marco da Silva Ferreira and *A e R e A* by Ginevra Panzetti and Enrico Ticconi.

In *Fantasie Minor* Marco da Silva Ferreira juxtaposes the romantic sounds of Schubert's four-handed piano piece with the four feet of two hip-hop dancers, trained in battles and freestyle. In the duet *A e R e A* by Ginevra Panzetti and Enrico Ticconi, the makers explore the connotations around one object that captures everyone's imagination: the flag. What is left when you strip that piece of cloth of all meaning?

On Friday, **July 12**, you will see a double bill in the Open Air Theater with *étude des hommes* by Patricia van Deutekom and *TARANTO ALEATORIO* by Maria del Mar Suárez.

Patricia van Deutekom's duet *étude des hommes* explores the concept of 'masculinity' from a female point of view and body language. This duet, centred on two female dancers, dissects the different meanings of 'homme', ranging from man, human, guy, fellow, male person, humanity, perpetrator to dead person. In *TARANTO ALEATORIO*, two women eat sunflower seeds in a park, a doorway and a courtyard. They share a common space, a conversation, the intimacy of silence. The cante (singing) and baile (dancing) suddenly burst forth, transforming the mundane scene into a magic intimate spectacle.

© Jose Luis Neves

Here whilst we walk Gustavo Ciríaco (BR) & Andrea Sonnberger (AT)

Puur lopen voor het plezier, zonder je te haasten en zonder vooropgesteld doel. Geïnspireerd door het idee van een kunstwerk als totaalervaring, nemen danskunstenaars Gustavo Ciríaco (Brazilië) en Andrea Sonnberger (Oostenrijk) het publiek mee op een stiltewandeling door Amsterdam. Om er geheel in op te gaan en je er bewust onderdeel van te voelen.

Fri 12 July
10.00 - 13.00 - 16.00
Sat 13 July
10.00 - 13.00 - 16.00
Streets of Amsterdam
Dutch premiere
60 min

De wandelvoorstelling *Here whilst we walk* deed eerder steden aan als Parijs, Londen, Berlin, Madrid en Rio de Janeiro. Tijdens Julidans 2024 is Amsterdam aan de beurt. Het concept is bedrieglijk eenvoudig: een groepje van minimaal zes, maar niet meer dan twintig mensen, wandelt door de stad. De groep wordt omsloten door een rubberen elastiek dat zich plooit en strekt naar de beweging van de deelnemers.

De groep heeft wel wat weg van een amoëbe die steeds van vorm verandert, afhankelijk van het stadslandschap. Langs smalle trottoirs lijkt de groep een klein streepje, op pleinen en in parken wordt de vorm lang en breed. Zo wordt de architectuur interactief: de deelnemer drukt zijn/haar aanwezigheid uit in het hier en nu. En de stad wordt uitgedrukt middels het lichaam van de deelnemer.

Het Amsterdam dat je ervaart in *Here whilst we walk* wordt niet gedefinieerd door stedelijke structuren, maar door de mensen zelf. De elastieke band scheidt de groep van zijn omgeving. Iedereen die erbinnen zit, hoort nu bij elkaar. Maar onwillekeurig wordt de deelnemer óók een canvas voor de fantasieën van voorbijgangers: wat gebeurt daar, wat doen die mensen?

Het werk van Ciríaco en Sonnberger daagt grenzen uit en moedigt het publiek aan om na te denken over het verbindingen ervaart: in zichzelf en met de wereld.

The group as a mobile sculpture in the Amsterdam urban landscape

Walking purely for fun, without rushing and without a preconceived goal. Inspired by the idea of an artwork as a total experience, dance artists Gustavo Ciríaco (Brazil) and Andrea Sonnberger (Austria) take the audience on a silence walk through Amsterdam. To be completely absorbed in it and feel consciously part of it.

The walking performance *Here whilst we walk* previously visited cities such as Paris, London, Berlin, Madrid, and Rio de Janeiro. During Julidans 2024, it will be Amsterdam's turn. The concept is deceptively simple: a group of at least six but no more than twenty people walk through the city. The group is enclosed by a rubber elastic band that folds and stretches according to the movement of the participants.

The group is a bit like an amoeba, constantly changing shape depending on the cityscape. Along narrow pavements, the group appears as a small line, in squares and parks, the shape becomes long and wide. Thus, architecture becomes interactive: the participant expresses his/her presence in the here and now. And the city is expressed through the participant's body.

The Amsterdam you experience in *Here whilst we walk* is not defined by urban structures, but by the people themselves. The elastic band separates the group from its surroundings. Everyone inside it now belongs together. But involuntarily, the participant also becomes a canvas for the fantasies of passers-by: what is happening there, what are these people doing?

Ciríaco and Sonnberger's work challenges boundaries and encourages audiences to think about the connections they experience: in themselves and with the world.

OFF VENUE

JULIDANS X WhyNot

OFF VENUE, een samenwerking van Julidans met performancefestival WhyNot, biedt een uitgelezen kans om Amsterdam op een nieuwe manier te ontdekken. Deze editie transformeren iconische Amsterdamse kerken – Vondelkerk, Jeruzalemkerk, Posthoornkerk en voormalig kerklocatie het Bilderdijkpark – tot podia voor avontuurlijke voorstellingen die de mysteries van het leven verkennen en het belang van samenkomen benadrukken.

De kerken die het stadsbeeld van Amsterdam sieren, worden omgevormd tot podia voor de avontuurlijke dansmakers Katja Heitmann, Guilherme Miotto, María Del Mar Suárez (La Chachi) en Ropes Aligned & Isabel Cordeiro. Geïnspireerd door de eeuwenlange spirituele en sociale rol van kerken, zoeken ze naar antwoorden op grote levensvragen. Wat is de betekenis van het leven? Wat houdt het in om mens te zijn?

Choreograaf Katja Heitmann werkt samen met een groeiende groep bewegingsarchivarissen om bewegingen van mensen van allerlei leeftijden, plaatsen, lichamen en achtergronden te verzamelen. Met dit voortdurend evoluerende archief creëert ze kunstwerken zoals de performance-installatie *MUSEUM*, die wordt opgevoerd tegen het decor van de Vondelkerk.

In *Mondo Perfetto*, een muzikale voorstelling van Corpo Máquina Society in en om de Jeruzalemkerk, ontrafelt choreograaf Guilherme Miotto alle mogelijke intenties die diep in het lichaam verborgen zitten. Samen met danseres Julia Nielsen brengt hij het menselijk bestaan terug tot een aaneenschakeling van grenzeloze vibraties, als een roep tot eenheid met onszelf en de wereld om ons heen. Percussionist Pedro Paixão vertaalt de tijdloze kerkorgelcomposities van Bach naar marimba, waarmee hij een brug slaat tussen traditie en innovatie.

De hoge toren van de Posthoornkerk is het podium voor de adembenemende touwendans *Unfolding Multitudes*, waarin lichamen als elementaire deeltjes door de lucht zweven. Dit unieke schouwspel is een gezamenlijke creatie van beeldend kunstenaar Isabel Cordeiro, het verticale danscollectief Ropes Aligned, en geluidskunstenaar Gemma Luz Bosch. Beeldende kunst, luchtacrobatiek en een indrukwekkende

geluidsscore komen samen om de zwaartekracht uit te dagen.

In het Bilderdijkpark, waar de kerk De Liefde stond die in 1912 gesloopt is, zitten twee vrouwen zonnebloempitten te eten. Ze delen een gemeenschappelijke ruimte, een gesprek, de intimiteit van de stilte. De cante (zang) en baile (dans) barsten plotseling los en transformeren het alledaagse tafereel in een magisch intiem spektakel. In deze voorstelling, *TARANTO ALEATORIO*, beginnen de Spaanse choreografe en danseres María del Mar Suárez (La Chachi) en zangeres Lola Dolores aan hun persoonlijke kijk op de rauwheid van deze palo (vorm) van flamenco.

OFF VENUE is een route langs verschillende locaties met verschillende voorstellingen. We raden je aan de route per fiets af te leggen, zodat je op tijd bij de voorstellingen bent.

Voor meer achtergronden over de artiesten, inspiratiebronnen en de bijzondere locaties, kijk op offvenue.nl.

OFF VENUE brings dance to life in relation to the city

© Angela Lidderdale

OFF VENUE, a collaboration of Julidans with performance festival WhyNot, offers a great opportunity to discover Amsterdam in a new way. This edition, iconic Amsterdam churches – Vondelkerk, Jeruzalemkerk, Posthoornkerk and former church location Bilderdijkpark – transform into stages for adventurous performances that explore the mysteries of life and highlight the importance of coming together.

Sat 13 July 15:00
Sun 14 July 15:00
Tour (by bike) through Amsterdam
180 min
€20

The churches that adorn Amsterdam's cityscape will be transformed into stages for adventurous dance makers Katja Heitmann, Guilherme Miotto, María Del Mar Suárez (La Chachi) and Ropes Aligned & Isabel Cordeiro. Inspired by the centuries-long spiritual and social role of churches, they seek answers to big life questions. What is the meaning of life? What does it mean to be human?

Choreographer Katja Heitmann works with a growing group of movement archivists to collect movements of people of all ages, places, bodies and backgrounds. With this constantly evolving archive, she creates artworks such as the performance installation *MUSEUM*, performed against the backdrop of the Vondelkerk.

In *Mondo Perfetto*, a musical performance by Corpo Máquina Society in and around the Jeruzalemkerk, choreographer Guilherme Miotto unravels all the possible intentions hidden deep inside the body. Together with dancer Julia Nielsen, he reduces human existence to a sequence of boundless vibrations, as a call for unity with ourselves and the world around us. Percussionist Pedro Paixão translates Bach's timeless church organ compositions to marimba, bridging tradition and innovation.

The tall tower of the Posthoornkerk is the stage for the breathtaking rope dance *Unfolding Multitudes*, in which bodies float through the air like elementary particles. This unique spectacle is a joint creation of visual artist Isabel Cordeiro, vertical dance collective Ropes Aligned, and sound artist Gemma Luz Bosch. Visual art, aerial acrobatics and an impressive sound score come together to challenge gravity.

In the Bilderdijkpark, where church De Liefde ('the Love') stood that was demolished in 1912, two women sit eating sunflower seeds. They share a common space, a conversation, the intimacy of silence. The cante (singing) and baile (dancing) suddenly burst forth, transforming the mundane scene into a magic intimate spectacle. In this performance, *TARANTO ALEATORIO*, Spanish choreographer and dancer María del Mar Suárez (La Chachi) and singer Lola Dolores begin their personal take on the rawness of this palo (form) of flamenco.

OFF VENUE is a route along different locations with different performances. We advise you to travel the route by bicycle to get to the performances on time.

For more background on the artists, our sources of inspiration and the special locations, please visit offvenue.nl.

Julidans Context

‘Wat heb ik zojuist eigenlijk ervaren?’ Het is niet ongebruikelijk dat voorstellingen tijdens Julidans vragen oproepen en uitdagen tot nadenken. Om meer inzicht te bieden en een diepere betrokkenheid te stimuleren, organiseert Julidans een contextprogramma. Dit omvat nagesprekken en themagesprekken, die het werk van de artiesten in een breder perspectief plaatsen. Laat je verwonderen door films en installaties, en als je zin hebt om zelf in beweging te komen, nodigen we je uit om na afloop te dansen tijdens de afterparty's in ITA.

Artist talks

Na afloop van vele voorstellingen organiseren we met de maker(s) een nagesprek. Hierin wordt onder leiding van een gespreksleider gesproken over de drijfveren en werkwijzen van de choreograaf en is er ruimte voor het publiek om vragen te stellen. Kijk op www.julidans.nl/context om te zien met wie, waar en wanneer gesprekken zijn.

Contextgesprekken

Met de samenstelling van het festivalprogramma zoeken we naar voorstellingen die een reflectie zijn van de huidige tijdgeest. Tijdens het festival gaan we verder in gesprek over deze thema's en plaatsen we dans met choreografen en specialisten in een bredere context. Kijk op julidans.nl/context om te zien met welke makers en specialisten we in gesprek gaan en praat mee!

Jullie dansen

Kom met ons dansen! Tijdens Julidans wordt de ITA-brasserie een paar keer omgebouwd tot dansvloer na afloop van de voorstellingen. Op vrijdag 5 juli doen we dit met DJ STREAMER, op vrijdag 12 juli met de dansers van *Zona Franca* en op zaterdag 13 juli met Club Guy & Roni.

Film

To Rave the Racial is een film van choreografen Davi Pontes en Wallace Ferreira die we tijdens Julidans van 3 t/m 9 juli doorlopend presenteren in de ITA Salon. In deze film verkennen Pontes en Ferreira ruimtelijkheid zonder traditionele constructies van ruimte en tijd. Ze gebruiken choreografische technieken om een ethisch kader voor Zwarte levens te schetsen dat tijdsgrenzen overstijgt.

Boekpresentatie

Choreograaf Femke Gyselinck (een van de artistiek leiders van GRIP) deed onderzoek naar de ambiguïteit van de vorm van letters, en de mogelijke vertaling naar beweging ervan. Het resultaat werd de voorstelling *Letters 2 Dance*, welke te zien was tijdens Julidans 2022, en het boek *Character*. Dit boek is gemaakt in samenwerking met fotograaf Joris Kritis en is ondersteund door Julidans. Wees welkom bij de boekpresentatie in de rotonde van ITA op zondag 7 juli om 13:00 uur.

Workshops

Verschillende makers en dansers uit het festival geven tijdens Julidans workshops. Soms voor professionals, soms voor amateurs en alles er tussen in. Meedoen? Kijk op julidans.nl/context voor wanneer en waar workshops te volgen zijn.

We Live Here

Professionals programma

WE LIVE HERE is de jaarlijkse zomeracademie waarmee Nicole Beutler tijd en ruimte maakt voor experiment, onderzoek en reflectie. Elke zomer, aan het einde van het seizoen, verzameld een (kleine) tijdelijke community van professionals in de podiumkunsten en daarbuiten zich om samen te werken, samen te denken en zich in elkaar praktijk onder te dompelen. Het is een volle, rijke en verdiepende week met excursies, workshops, trainingen, lezingen en gesprekken. Dit jaar is de zomer academy thematisch verbonden aan het vooronderzoek voor de nieuwe voorstelling *NOW WE ARE EARTH*.

Voor het actuele programma of deelname zie www.nbprojects.nl

Visiting Artist Programme

Professionals programma

Visiting Artist Programme is een project van Big Pulse Dance Alliance, een samenwerkingsverband van Europese dansfestivals waarvan Julidans deel uitmaakt (bigpulsedancealliance.eu). Vanuit dit netwerk worden nieuwe dansmakers voorgedragen om Julidans te bezoeken. En zo worden een zestal internationale choreografen samengebracht met Nederlandse danskunstenaars om gezamenlijk voorstellingen te bezoeken, choreografen te ontmoeten, een speciale masterclass te volgen met als doel het uitwisselen van kennis en ervaring.

Julidans Context

‘What did I actually experience just now?’ It is not unusual for performances during Julidans to raise questions and provoke thought. To offer more insight and encourage deeper engagement, Julidans organises a context programme. This includes introductions, aftertalks and thematic discussions, which place the artists' work in a broader perspective. Be amazed by films and installations, and if you feel like moving yourself, we invite you to dance afterwards during the afterparties at ITA.

Artist talks

After many performances, we organise an aftertalk with the maker(s). Under the guidance of a moderator, the choreographer's motivations and working methods are discussed, and there is room for the audience to ask questions. Visit www.julidans.nl/context to see with whom, where and when talks take place.

Context talks

When putting together the festival programme, we look for performances that reflect the current zeitgeist. During the festival, we are happy to discuss these themes further and, together with choreographers and specialists, place dance in a broader context. Check out julidans.nl/context to see which makers and specialists we will be talking to and join us in the discussion!

‘Jullie dansen’

Come dance with us! During Julidans, the ITA brasserie will be turned into a dance floor a few times after the performances. On Friday 5 July we will do so with DJ STREAMER, on Friday 12 July with the dancers of *Zona Franca*, and on Saturday 13 July with Club Guy & Roni.

Film

To Rave the Racial is a film by choreographers Davi Pontes and Wallace Ferreira that we will present continuously at the ITA Salon during Julidans from 3 to 9 July. In this film, Pontes and Ferreira explore spatiality without traditional constructions of space and time. They use choreographic techniques to outline an ethical framework for Black lives that transcends time boundaries.

Book launch

Choreographer Femke Gyselinck (one of GRIP's artistic directors) researched the ambiguity of the form of letters, and their possible translation into movement. The result became the performance *Letters 2 Dance*, which was shown during Julidans 2022, and the book *Character*. This book was created in collaboration with photographer Joris Kritis and supported by Julidans. You are welcome to attend the book launch at the ITA rotonde Sunday 7 July at 13:00.

Workshops

Several makers and dancers from Julidans give workshops during the festival. Sometimes for professionals, sometimes for amateurs and everything in between. Want to join? Check out julidans.nl/context to see when and where workshops can be followed.

We Live Here

Professionals programme

WE LIVE HERE is the annual summer academy at which Nicole Beutler makes time and space for experimentation, research and reflection. Every summer, at the end of the season, a (small) temporary community of professionals in the performing arts and beyond gather to work together, think together and immerse themselves in each other's practice. It is a full, rich and deepening week of excursions, workshops, training sessions, lectures and talks. This year's summer academy is thematically linked to the preliminary research for the new performance *NOW WE ARE EARTH*.

For the current programme or participation, see www.nbprojects.nl

Visiting Artist Programme

Professionals programme

Visiting Artist Programme is a project of Big Pulse Dance Alliance, a partnership of European dance festivals of which Julidans is part (bigpulsedancealliance.eu). From this network, nieuwe dance makers are nominated to visit Julidans. And in this way, six international choreographers are brought together with Dutch dance artists to visit performances together, meet choreographers, attend a special master class with the aim of exchanging knowledge and experience.

Expo: Out Of This World

Sytske Frederika van Koeveringe (NL)

In 2023 had schrijver en beeldend kunstenaar Sytske van Koeveringe een residentie in het Van Doesburghuis in Parijs. Hoewel ze er verbleef om aan haar boek te schrijven, ontstond er een diep verlangen om een groot doek te schilderen, dat je opzuigt in kleur en beweging. Tijdens Julidans presenteert ze de uitkomst in de exporuimte van ITA, The Bookshop.

In Parijs ontdekte Van Koeveringe het werk van de kunstschilder Robert Delaunay, in het bijzonder zijn schilderij *Rythme N1*. Ze werd opgezogen door de hoeveelheid kleur, de beweging en de immense oppervlakte. Het grote werk gaf haar het vertrouwen dat ze ook alles kan en mag maken.

“Dus toen ik het museum uitliep, wist ik: dit wil ik ook. Ik wilde een groot doek, waarin ik kon verdwijnen. Ik wilde kleur – altijd veel kleur. Ik wilde beweging, zowel in dat wat te zien is, als in het doek zelf. Ik wilde, ik wilde, ik wilde zoveel maar tijdens alle uren die ik in het schilderen stopte, realiseerde ik me dat dit werk voor iets groters staat.

Voor mij staat *Out Of This World* dat de een niet zonder de ander kan, dat je altijd met alles in verbinding staat. De vraag is alleen hoe verhoud je je tot alles wat er zich elke dag aan je ontvouwt. Vlucht je van dat wat er aan de hand is of spring je er middenin? En wie heb je om je heen verzamelt om met je mee te deinen? Deel je genoeg met die ander – ben je dan wel eerlijk? – of sluit je jezelf af om een doek van vijf bij vijf meter te schilderen? Om vervolgens tot een nieuw idee te komen, een nieuwe poging om al dat leven op een manier te kunnen vangen...”

Sytske Frederika van Koeveringe (1988) werkt als schrijver, schilder en zeefdrukker. Haar tweede boek – *Dag nacht licht toch* – werd genomineerd voor de Jan Hanlo-essayprijs. *Meeloper* verscheen afgelopen januari. Van Koeveringes beeldende werk is vooral te herkennen aan de hoeveelheid kleur.

JULIDANS NL

Wed 3 July - Tue 16 July
Mon & Tue 17:00 - 00:00
Wed & Thu 10:00 - 00:00
Fri & Sat 10:00 - 01:00
Sun 10:00 - 00:00
ITA The Bookshop
Free entrance

In 2023, writer and visual artist Sytske van Koeveringe had a residency at the Van Doesburg House in Paris. Although she stayed there to write her book, a deep desire arose to paint a large canvas that sucks you in with colour and movement. During Julidans, she will present the outcome in the exhibition space of ITA, The Bookshop.

In Paris, Van Koeveringe discovered the work of the painter Robert Delaunay, in particular his painting *Rythme N1*. She was sucked in by the amount of colour, the movement and the immense surface area. The big work gave her the confidence that she is also able and allowed to make anything.

“So when I walked out of the museum, I knew: I want this too. I wanted a big canvas that I could disappear into. I wanted colour – always lots of colour. I wanted movement, both in that which can be seen, and in the canvas itself. I wanted, I wanted, I wanted so much, but during all the hours I put into painting, I realised that this work stands for something bigger.

To me, *Out Of This World* means that one cannot exist without the other, that you are always connected to everything. The only question is how do you relate to everything that unfolds to you every day. Do you flee from that which is going on or do you jump in the middle of it? And who have you gathered around you to sway with you? Do you share enough with that other – are you being honest then? – or are you isolating yourself from the world to paint a five-by-five-metre canvas? To come up with a new idea then, a new attempt to capture all that life somehow...”

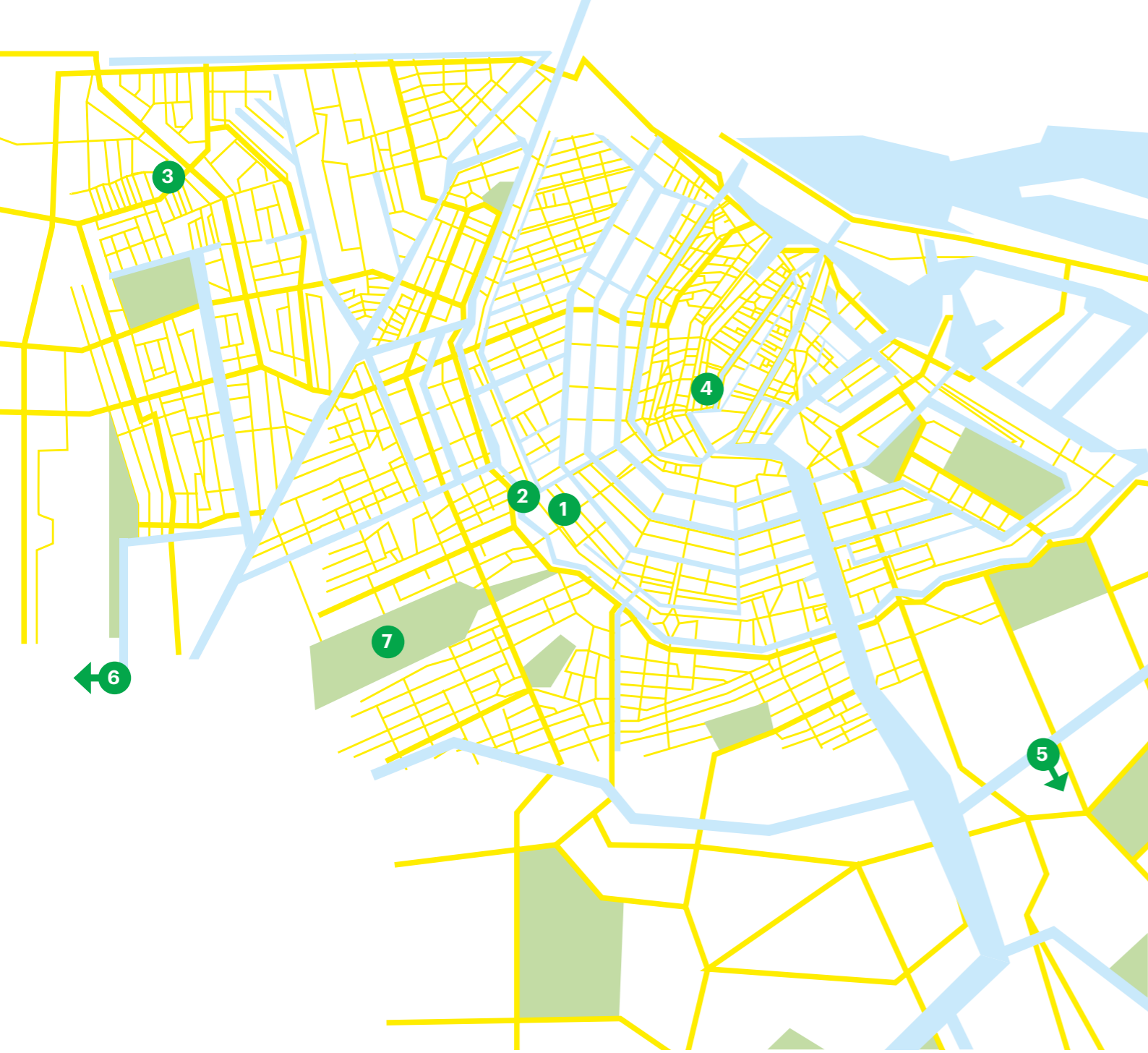
Sytske Frederika van Koeveringe (1988) works as a writer, painter and screen printer. Her second book – *Dag nacht licht toch* – was nominated for the Jan Hanlo essay prize. *Meeloper* appeared last January. Van Koeveringe's visual work is especially recognisable by the amount of colour.

Immersion in colour, movement and connection

JULIDANS CONTEXT

© Natasa Cvjetkovic

Tickets

Koop uw Julidans-kaarten online, telefonisch of aan de festivalkassa in Internationaal Theater Amsterdam.

Koop online

Via julidans.nl kunt u voor alle locaties online kaarten kopen door op de pagina van de gewenste voorstelling te klikken op 'BESTELLEN'. Selecteer een datum naar keuze en bestel uw tickets. Om af te rekenen moet u inloggen met een Julidans-account.

Koop telefonisch

Via tel. +31 (0)20 624 23 11 kunt u van ma t/m za van 13.00 - 18.00 uur terecht voor uw telefonische bestelling (€ 3,50 administratiekosten per bestelling, ongeacht het aantal tickets).

Koop aan de festivalkassa

Tijdens Julidans kunt u ook bij de festivalkassa terecht. Deze is geopend van ma t/m za van 13.00 - 18.00 uur. Op zondag vanaf 2 uur voor aanvang van de voorstelling.

Internationaal Theater Amsterdam – Leidseplein 26 – Amsterdam.

Strikte aanvangstijd

Aanvangstijden worden strikt gehanteerd. Laatkomers worden niet meer in de zaal toegelaten. Bij voorstellingen met een pauze kunnen laatkomers eventueel na de pauze alsnog in de zaal plaatsnemen.

JULI DANS

Book your tickets online, by phone or at the box office of Internationaal Theater Amsterdam.

Buy online

You can purchase tickets online for all locations via Julidans.nl by clicking on 'BUY TICKETS' on the page of the desired performance, selecting a date of your choice. To pay you must log in with a Julidans account.

Order by telephone

You can order tickets by telephone (+31 (0)20 624 23 11) from Monday to Saturday from 13:00 to 18:00. Per order € 3.50 handling fee is charged (regardless of the amount of tickets).

Buy at the festival box office

During Julidans you can also visit the festival box office. We're open from Monday to Saturday from 13:00 - 18:00 h and on Sunday from 2 hours before the start of the performance.

Internationaal Theater Amsterdam - Leidseplein 26 – Amsterdam

Start times

Start times are strictly applied. Latecomers will not be admitted into the theatre. In case of performances with an intermission, latecomers may be admitted after the intermission.

1. Internationaal Theater Amsterdam (ITA)
Leidseplein 26, Amsterdam
tel. 020 624 23 11
ita.nl

2. Theater Bellevue
Leidsekade 90,
Amsterdam
tel. 020 530 53 01
theaterbellevue.nl

3. Podium Mozaïek
Bos en Lommerweg 191,
Amsterdam
tel. 020 580 03 80
podiummozaiek.nl

4. Frascati
Nes 63, Amsterdam
tel. 020 626 6866
frascattitheater.nl

5. Bijlmer Parktheater
Anton de Komplein 240
tel. 020 311 39 30
bijlmerparktheater.nl

6. Meervaart
Meer en vaart 300,
Amsterdam
tel. 020 410 7777
meervaart.nl

7. Vondelpark Openluchttheater
In het midden van het Vondelpark, tegenover ingang Van Eeghenstraat
openluchttheater.nl

Directie & programmering

Anita van Dolen

Assistent programmering

Eefje van den Broek

Financiën & Logistiek

Dick Vos

Administratie

Melin Mommers (ITA)

Marketing, Communicatie & PR

Nataša Cvjetković i.s.m. afdeling Communicatie en Media ITA en afdeling Marketing (Marlene Kenens, Davy Melissen)

Productie

Peter Poel (hoofd), Casper Verploeg, Rebecca Heikamp, Giacomo Della Marina, Eva Anguenot, Lisa Stronks, Nefeli Vafiadis (stage)

Technische coördinatie ITA

Arjan Smook, Ruud de Vos i.s.m. afdeling Techniek ITA

Technische coördinatie locaties

TOT B.V. Marijcke Voorluys, Niels Kingma

Fondsenwerving

Sandra Verstappen

Festivalkassa

Jasper Gilijamse (hoofd), May Wolf, Jildou Straat, Dorien Immig, Julia de Dreu, Karlijn Mofers, Saskia van der Sluis, Cristel van Kuik

Redactieraad

Julie Vegter, Hank van Bosstraten, Eve Hopkins, Lynn Bartels, Heske van den Ende, Joan Esajas

Bestuur Stichting Julidans

Erik Backer (voorzitter), Nynke de Haan, Pieter Zeeman

Hoofdproducent

Internationaal Theater Amsterdam

Partners

Internationaal Theater Amsterdam, Theater Bellevue, Vondelpark Openluchttheater, Bijlmer Parktheater, Podium Mozaïek, Meervaart, Frascati, Henny Jurriëns Stichting, Nicole Beutler Projects, WhyNot, Stedelijk Museum, W139

Big Pulse Dance Alliance

Tanz im August (Berlijn), Dublin Dance Festival (Dublin), Dance Umbrella (London), Torino Dance (Turijn), Tanec Praha (Praag), New Baltic Dance (Litouwen), One Week Dance (Plovdiv), Zodiac Side Step Festival (Helsinki), Sismögraf (Olot), CODA (Oslo), Danscentrum Zweden

Programmteksten en eindredactie

Tekstbureau kooijman_hiskemuller, Margriet Prinssen

Concept en vormgeving campagne

Dolly Warhol, Amsterdam

Concept en fotografie campagnebeeld

Jaap Scheeren

Modellen campagnebeeld

Ilias Bardaa, Rick van der Klooster, Rens de Vries aka The Bunch

Website design en development

Bravoure, Amsterdam

Julidans wordt mede mogelijk gemaakt door:

internationaal
theater
amsterdam

FONDS 21

ONASSIS
STEGI

dioraphte

BIG
PULSE

**SOME
THING
IS BOILING.
ING**